

Program Uczenie się przez całe życie

Projekt SKILLS

ODDZIAŁYWANIA NA KONSTRUKCJE

Program
Uczenie się
przez całe życie

ZAKRES PREZENTACJI

- **Wytyczne określania oddziaływań na budynek jednokondygnacyjny, zgodnie z normami EN 1990 i EN 1991**
- **Definicja projektowania według stanów granicznych**
- **Wyznaczanie oddziaływań stałych, zmiennych oraz ich kombinacji**

SPIS TREŚCI

- **Wprowadzenie**
- **Filozofia bezpieczeństwa według normy EN 1990**
- **Kombinacje oddziaływań**
- **Oddziaływania stałe**
- **Obciążenia konstrukcji**
- **Obciążenia użytkowe**
- **Obciążenia śniegiem**
- **Oddziaływania wiatru**
- **Wpływ temperatury**
- **Przykłady praktyczne**

WPROWADZENIE

Program
Uczenie się
przez całe życie

WPROWADZENIE

- Niniejszy przewodnik zawiera wytyczne dotyczące określania oddziaływań w jednokondygnacyjnych budynkach
- Podstawy projektowania są związane z:
  - ✓ metodą stanów granicznych
  - ✓ metodą częściowych współczynników
- Zasady są zgodne z następującymi częściami Eurokodów :
  - ✓ EN 1990: Podstawy projektowania konstrukcji.

WPROWADZENIE

- ✓ EN 1991: Oddziaływania na konstrukcję
  - Część 1-1: Oddziaływania ogólne – Ciężar objętościowy, ciężar własny, obciążenia użytkowe w budynkach
  - Część 1-3: Oddziaływania ogólne – Obciążenia śniegiem
  - Część 1-4: Oddziaływania ogólne – Oddziaływania wiatru
  - Część 1-5: Oddziaływania ogólne – Oddziaływania termiczne
  - Część 3: Oddziaływania wywołane dźwignicami i maszynami

FILOZOFIA BEZPIECZEŃSTWA WEDŁUG NORMY EN 1990

Program
Uczenie się
przez całe życie

FILOZOFIA BEZPIECZEŃSTWA WEDŁUG NORMY EN 1990

Ogólny format sprawdzania

- Stany graniczne nośności są związane z następującymi sytuacjami obliczeniowymi:
  - ✓ Trwałe sytuacje obliczeniowe
  - ✓ Przejściowe sytuacje obliczeniowe
  - ✓ Wyjątkowe sytuacje obliczeniowe
  - ✓ Sytuacje obliczeniowe dla oddziaływań sejsmicznych

- Stan graniczny nośności dotyczy:
  - ✓ Bezpieczeństwa ludzi
  - ✓ Bezpieczeństwa konstrukcji

FILOZOFIA BEZPIECZEŃSTWA WEDŁUG NORMY EN 1990

Ogólny format sprawdzania

- Stany graniczne użyteczności są związane z następującymi sytuacjami obliczeniowymi:
  - ✓ Nieodwracalne stany graniczne (kombinacja charakterystyczna)
  - ✓ Odwracalne stany graniczne (kombinacja częsta)
  - ✓ Efekty długotrwałe (kombinacja quasi-stała)

- Stan graniczny użyteczności dotyczy:
  - ✓ Funkcjonowania konstrukcji
  - ✓ Komfortu użytkowników
  - ✓ Wyglądu konstrukcji

Stany graniczne nośności i stany graniczne użytkowości

- Konstrukcja musi być sprawdzona metodą stanów granicznych nośności (ULS) w przypadku możliwości:
  - ✓ Utraty równowagi (EQU)
  - ✓ Zniszczenia w wyniku odkształcenia, zerwania, utraty stateczności (STR)
  - ✓ Zniszczenia w wyniku odkształcenia podłoża (GEO)
  - ✓ Zniszczenia spowodowanego zmęczeniem lub innymi zjawiskami zależnymi od czasu (FAT)

Stany graniczne nośności i stany graniczne użytkowości

- Konstrukcja musi być sprawdzona metodą stanów granicznych użytkowości (SLS) w przypadku możliwości wystąpienia:
  - ✓ Odkształceń mających wpływ na wygląd, komfort użytkowników lub funkcjonowanie konstrukcji
  - ✓ Drgań powodujących dyskomfort u ludzi lub ograniczających funkcjonalną efektywność konstrukcji
  - ✓ Uszkodzeń, które mogą niekorzystnie wpłynąć na wygląd, trwałość lub funkcjonowanie konstrukcji

Wartości charakterystyczne i wartości obliczeniowe oddziaływań

- Wartość charakterystyczna (F_k) oddziaływania to jego główna wartość reprezentatywna
- Wartość obliczeniowa (F_d) oddziaływania F może być wyrażona ogólnie jako:

$$F_d = \gamma_f \cdot \psi \cdot F_k$$

gdzie:

F_k : wartość charakterystyczna oddziaływania

γ_f : współczynnik częściowy oddziaływania

ψ : wynosi 1,00 albo ψ_0, ψ_1 lub ψ_2

KOMBINACJE ODDZIAŁYWAŃ

Program
Uczenie się
przez całe życie

KOMBINACJE ODDZIAŁYWAŃ

- Poszczególne oddziaływania powinny być łączone tak, aby nie przekraczały stanu granicznego dla odpowiednich sytuacji obliczeniowych

Kombinacje ULS

- Równowaga statyczna
  - ✓ Aby sprawdzić stan graniczny równowagi statycznej konstrukcji (EQU) należy upewnić się, że:

$$E_{d,dst} \leq E_{d,stb}$$

gdzie:

$E_{d,dst}$ to wartość obliczeniowa wpływu oddziaływań destabilizujących

$E_{d,stb}$ to wartość obliczeniowa wpływu oddziaływań stabilizujących

KOMBINACJE ODDZIAŁYWAŃ

- Zerwanie lub nadmierne odkształcenie elementu
  - ✓ Aby sprawdzić stan graniczny zerwania lub nadmierne odkształcenie kształtownika, elementu konstrukcji lub połączenia (STR i/lub GEO), należy upewnić się, że:

$$E_d \leq R_d$$

gdzie:

E_d to wartość obliczeniowa wpływu oddziaływań

R_d to wartość obliczeniowa odpowiadającej nośności

- Kombinacje oddziaływań dla trwałych lub przejściowych sytuacji obliczeniowych

KOMBINACJE ODDZIAŁYWAŃ

	Oddziaływania stałe		Główne oddziaływanie zmienne		Towarzyszące oddziaływania zmienne	
$E_d =$	$\sum_{j \geq 1} \gamma_{G,j} G_{k,j}$	+	$\gamma_{Q,1} Q_{k,1}$	+	$\sum_{i > 1} \gamma_{Q,i} \psi_{0,i} Q_{k,i}$	(6.10)
$E_d =$	$\sum_{j \geq 1} \gamma_{G,j} G_{k,j}$	+	$\psi_{0,1} \gamma_{Q,1} Q_{k,1}$	+	$\sum_{i > 1} \gamma_{Q,i} \psi_{0,i} Q_{k,i}$	(6.10a)
$E_d =$	$\xi \sum_{j \geq 1} \gamma_{G,j} G_{k,j}$	+	$\gamma_{Q,1} Q_{k,1}$	+	$\sum_{i > 1} \gamma_{Q,i} \psi_{0,i} Q_{k,i}$	(6.10b)

W Załączniku krajowym do normy PN-EN 1990 jest zalecenie stosowania miarodajnych kombinacji ze wzorów (6.10a) i (6.10b).

Tabela 3.1 Zalecane wartości współczynników częściowych

Tabela (EN 1990)	Stan graniczny	$\gamma_{Gj,inf}$	$\gamma_{Gj,sup}$	$\gamma_{Q,1} = \gamma_{Q,1}$	$\gamma_{Q,i} = \gamma_{Q,i}$
A1.2(A)	EQU	0,90	1,10	1,50	1,50
A1.2(B)	STR/GEO	1,00	1,35	1,50	1,50
A1.2(C)	STR/GEO	1,00	1,00	1,30	1,30

KOMBINACJE ODDZIAŁYWAŃ

➤ Kombinacje oddziaływań wyjątkowych

	Oddziaływania stałe	Oddziaływanie wyjątkowe	Główne oddziaływanie zmienne	Towarzyszące oddziaływania zmienne
$E_d =$	$\sum_{j \geq 1} G_{k,j}$	$+$ A_d	$+$ $(\psi_{1,1} \text{ lub } \psi_{2,1})$ $Q_{k,1}$	$+$ $\sum_{i > 1} \gamma_{Q,i} \psi_{0,i} Q_{k,i}$

Kombinacje SLS

➤ Stan graniczny użyteczności

$$E_d \leq C_d$$

gdzie:

E_d to wartość obliczeniowa wpływu oddziaływań określona w kryterium użyteczności

C_d to graniczna wartość obliczeniowa odpowiedniego kryterium użyteczności

KOMBINACJE ODDZIAŁYWAŃ

➤ Kombinacja charakterystyczna

	Oddziaływania stałe		Główne oddziaływanie zmienne		Towarzyszące oddziaływania zmienne
$E_d =$	$\sum_{j \geq 1} G_{k,j}$	+	$Q_{k,1}$	+	$\sum_{i > 1} \psi_{0,i} Q_{k,i}$

➤ Kombinacja częsta

	Oddziaływania stałe		Główne oddziaływanie zmienne		Towarzyszące oddziaływania zmienne
$E_d =$	$\sum_{j \geq 1} G_{k,j}$	+	$\psi_{1,1} Q_{k,1}$	+	$\sum_{i > 1} \psi_{2,i} Q_{k,i}$

KOMBINACJE ODDZIAŁYWAŃ

- Kombinacja quasi-stała

	Oddziaływania stałe		Oddziaływania zmienne
$E_d =$	$\sum_{j \geq 1} G_{k,j}$	+	$\sum_{i > 1} \psi_{2,i} Q_{k,i}$

ODDZIAŁYWANIA STAŁE

Program
Uczenie się
przez całe życie

ODDZIAŁYWANIA STAŁE

- Ciężar własny konstrukcji stanowi zasadniczo główne obciążenie stałe
- W większości przypadków powinien on być reprezentowany przez pojedynczą wartość charakterystyczną
- W kombinacjach oddziaływań, całkowity ciężar własny elementów konstrukcyjnych i niekonstrukcyjnych, łącznie ze stałymi instalacjami, powinien być przyjmowany jako pojedyncze oddziaływanie
- Wartości charakterystyczne ciężaru własnego powinny być określone na podstawie wymiarów i ciężaru objętościowego elementów

OBCIĄŻENIA PODCZAS WYKONYWANIA KONSTRUKCJI

Program
Uczenie się
przez całe życie

OBCIĄŻENIA PODCZAS WYKONYWANIA KONSTRUKCJI

- W normie EN 1991-1-6 podano zasady wyznaczania oddziaływań podczas wznoszenia konstrukcji

- Obciążenia konstrukcji, które muszą być uwzględnione:
  - ✓ Personel i narzędzia ręczne (Q_{ca})
  - ✓ Magazyn sprzętu ruchomego (Q_{cb})
  - ✓ Wyposażenie tymczasowe (Q_{cc})
  - ✓ Ruchome ciężkie maszyny i urządzenia (Q_{cd})
  - ✓ Nagromadzenie odpadów (Q_{ce})
  - ✓ Obciążenia wywierane przez części konstrukcji w stanie tymczasowym (Q_{cf})

OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

Program
Uczenie się
przez całe życie

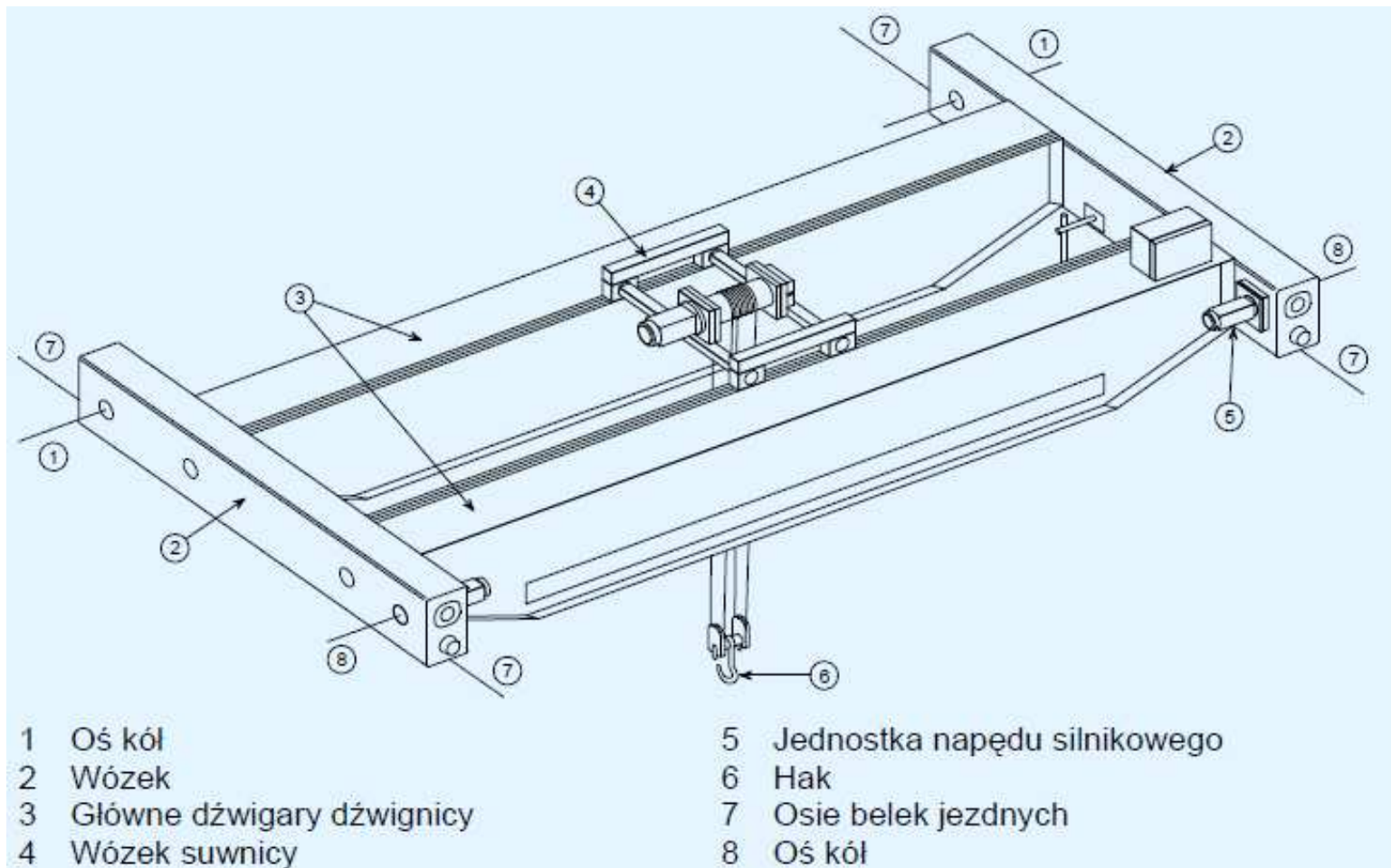
OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

- Zasadniczo obciążenia użytkowe budynków powinny być klasyfikowane jako oddziaływania zmienne
- Obciążenia użytkowe mogą być modelowane jako obciążenia równomiernie rozłożone, obciążenia liniowe lub obciążenia skupione działające na dachach lub stropach, lub jako kombinacja tych obciążeń
- W przypadku projektowania pojedynczego stropu lub dachu obciążenie użytkowe powinno być uwzględnione jako oddziaływanie nieumiejscowione wywierane na najbardziej niekorzystną część powierzchni wpływu analizowanych skutków oddziaływania

Oddziaływania wywołane dźwignicami zgodnie z EN 1991-3

- Większość budynków przemysłowych musi być wyposażona w urządzenia transportu bliskiego umożliwiające przemieszczanie i transport ładunków w obrębie budynku
- Oddziaływania te określono w normie EN 1991-3 „Oddziaływania na konstrukcje — Oddziaływania wywołane dźwignicami i maszynami”
- Typową dźwignicę wykorzystywaną w budynkach przemysłowych, wraz z głównymi podzespołami, pokazano na rysunku.

OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

Główne elementy dźwignicy

Oddziaływania pionowe

- Oddziaływania pionowe obejmują obciążenia statyczne
- Zwykle przyjmuje się dwa położenia wózka suwnicy powodujące najgorszy rozkład obciążenia na torze jezdnym suwnicy:
  - ✓ w połowie rozpiętości dźwignicy
  - ✓ w minimalnej odległości zbliżenia haka do toru jezdnego suwnicy
- Należy również uwzględnić mimośrodowość przyłożenia tych obciążeń przyjmowaną na ogół jako $\frac{1}{4}$ główki szyny
- W celu uwzględnienia niektórych zjawisk, wartości oddziaływania statycznego korygowane są przez współczynniki dynamiczne

Oddziaływania poziome

- Należy uwzględnić następujące rodzaje sił poziomych:
  - ✓ siły poziome spowodowane przyspieszaniem i hamowaniem dźwignicy wzdłuż belek jezdnych
  - ✓ siły poziome spowodowane przyspieszaniem i hamowaniem wózka suwnicy wzdłuż pomostu dźwignicy
  - ✓ siły poziome wywoływane zukosowaniem dźwignicy w stosunku do jej ruchu wzdłuż belek toru jezdnego
  - ✓ siły poziome uderzenia w zderzaki spowodowane ruchem dźwignicy
  - ✓ siły poziome uderzenia w zderzaki spowodowane ruchem wózka suwnicy

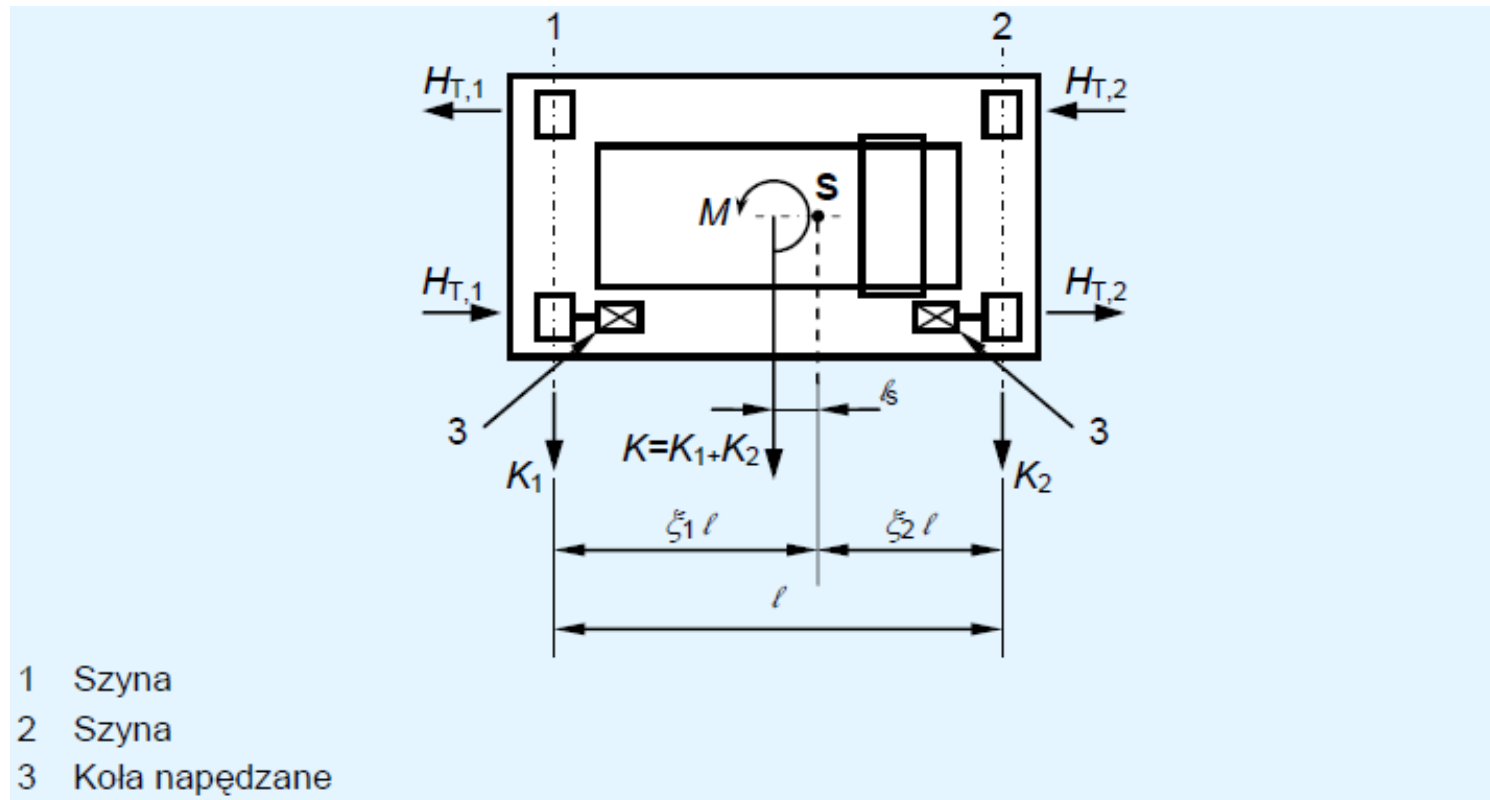
OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

Siły wywoływane przyspieszaniem i hamowaniem dźwignicy wzdłuż toru jezdnej dźwignicy

- ✓ Działają one na powierzchni styku pomiędzy szyną a kołem
- ✓ Należy je powiększyć, stosując współczynnik dynamiczny φ_5
- Wypadkowa siły napędowej nie przechodzi przez środek masy „S”, wywołując parę sił generującą moment przekrzywiający za każdym razem, gdy dźwignica przyśpiesza lub hamuje. Moment ten jest rozdzielany na każdy tor jezdny zgodnie z jego odległością od środka masy

OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

- Siły te składają się z sił wzdłużnych (K_1 i K_2) i sił poprzecznych ($H_{T,1}$ i $H_{T,2}$) jak pokazano na rysunku:

Siły przyspieszenia

OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

Siły spowodowane przekrzywieniem dźwignicy względem jej ruchu wzdłuż belki jezdnej

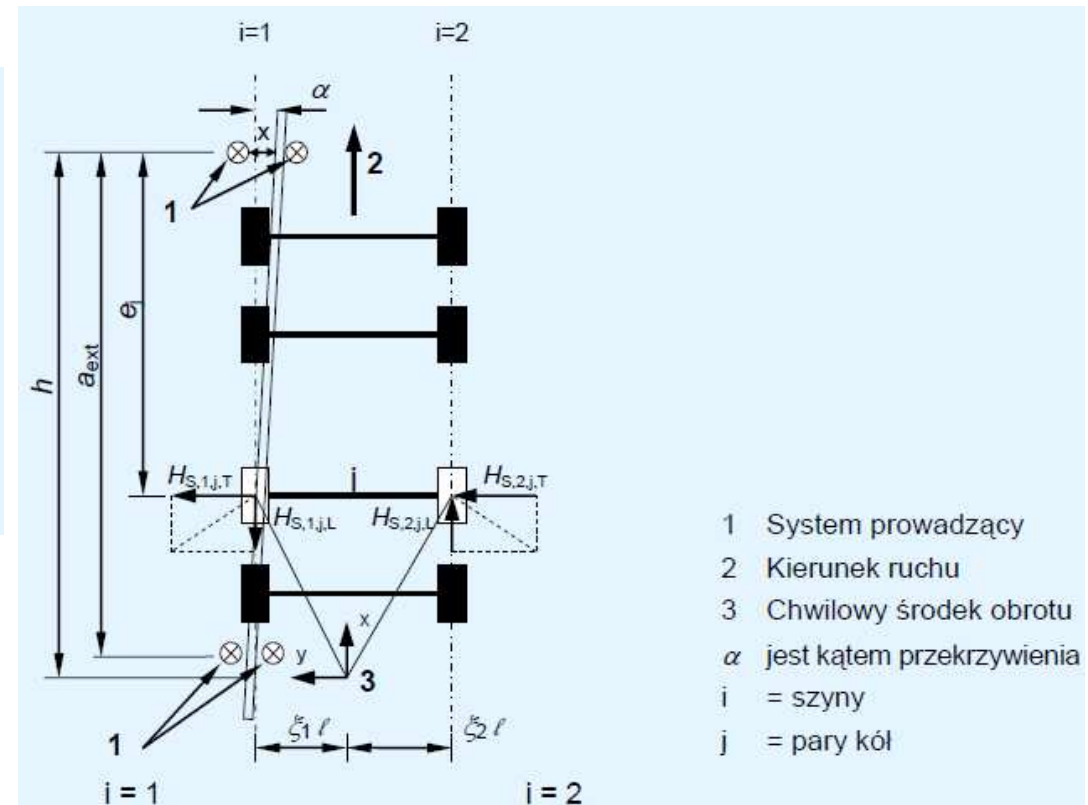
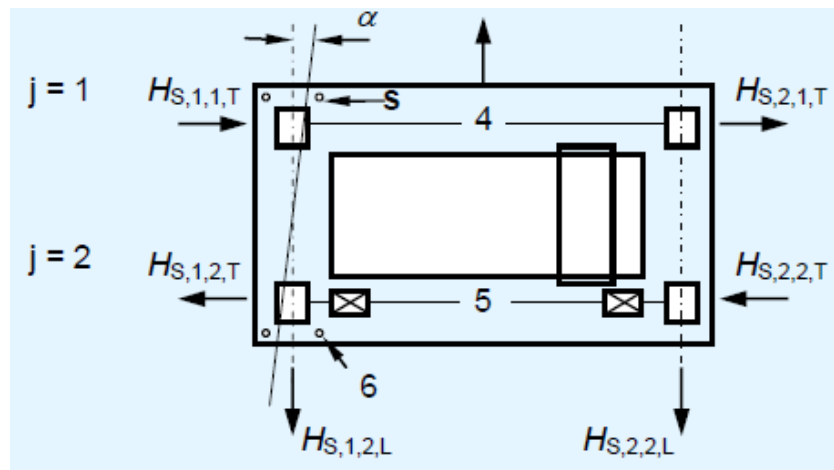
- ✓ Siły opisane poniżej wynikają z jazdy skośnej dźwignicy w momencie, kiedy z jakiegoś powodu przyjmuje ona pozycję przekrzywioną i porusza się ukośnie, dopóki element prowadzący nie wejdzie w kontakt z bokiem szyny
- ✓ Siła boczna działająca na bok szyny zwiększa się, osiągając wartość szczytową „S”; dzięki działaniu tej siły dźwignica powraca do prawidłowego kierunku jazdy, przynajmniej tymczasowo

OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

- ✓ Obciążenia te działają przy każdym kole ($H_{S,i,j,k}$) a siła prowadząca S (zwana również siłą kierującą) działa przy systemie prowadzącym
- ✓ W przypadku sił $H_{S,i,j,k}$ indeksy oznaczają:
  - S – „przekrzywienie”
  - i – belka jezdna
  - j – para kół (numer 1 oznacza parę najbardziej oddaloną od środka obrotu)
  - k – kierunek siły — L w przypadku działania wzdłużnego lub T w przypadku działania poprzecznego
- Siła S równoważy sumę sił poprzecznych.

OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

- Siły wynikające z przekrzywienia składają się z sił wzdłużnych i sił poprzecznych, jak pokazano na rysunku:

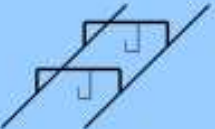
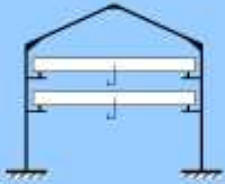

Siły wynikające z przekrzywienia

OBCIĄŻENIA UŻYTKOWE

Oddziaływanie wielu dźwignic

- Oddziaływanie wielu dźwignic należy analizować w najbardziej niekorzystnym położeniu:
  - toru jezdnej dźwignicy
  - konstrukcji nośnej

	Liczba dźwignic na każdym torze jezdny	Liczba dźwignic w każdej nawie hali	Liczba dźwignic w budynkach wielonawowych	
Oddziaływanie dźwignicy				
Pionowe	3	4	4	2
Poziome	2	2	2	2

Zalecana maksymalna liczba dźwignic, jaką należy poddać analizie w najbardziej niekorzystnym położeniu

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Program
Uczenie się
przez całe życie

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Informacje ogólne

- ✓ Rozdział ten zawiera wytyczne dotyczące wyznaczania wartości obciążeń śniegiem, które należy wykorzystywać w przypadku typowego budynku jednokondygnacyjnego, zgodnie z normą EN 1991-1-3
- Obciążenia śniegiem należy klasyfikować jako oddziaływania statyczne
- Obciążenia śniegiem powinny by klasyfikowane jako oddziaływania zmienne umiejscowione

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

- Konieczne może być rozważenie dwóch sytuacji obliczeniowych:
  - ✓ **Przejściową/trwałą** sytuację obliczeniową należy stosować w przypadku rozkładów obciążenia zarówno śniegiem równomiernym jak i nierównomiernym w przypadku lokalizacji, w których prawdopodobieństwo wystąpienia wyjątkowych opadów śniegu oraz wyjątkowych zasp śnieżnych jest znikome
  - ✓ **Wyjątkową** sytuację obliczeniową należy stosować w przypadku lokalizacji geograficznych, w których prawdopodobieństwo wystąpienia wyjątkowych opadów śniegu i/lub wyjątkowych zasp śnieżnych jest duże

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Sytuacje obliczeniowe

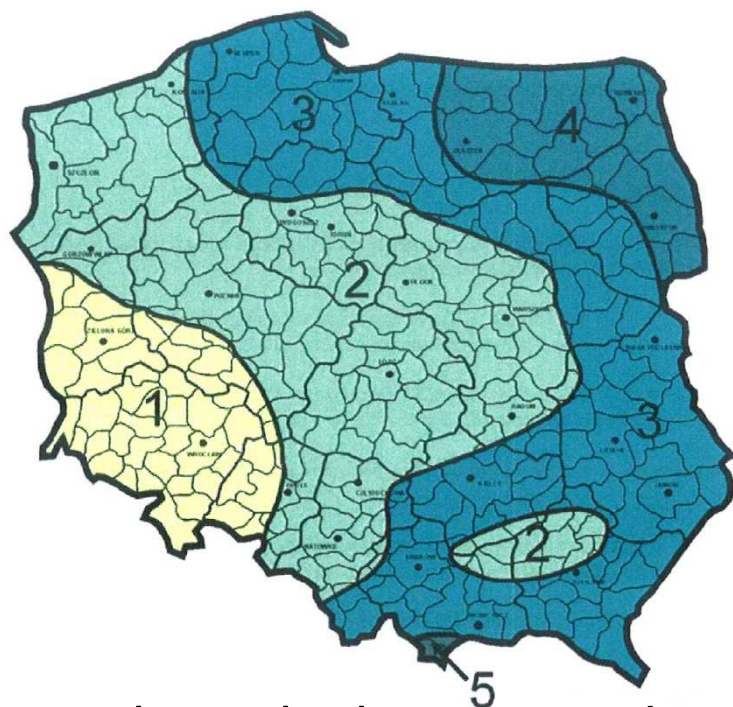
- Różne warunki klimatyczne są źródłem następujących sytuacji obliczeniowych:
  - ✓ **Przypadek A:** Przypadek normalny
  - ✓ **Przypadek B1:** Wyjątkowe opady oraz brak wyjątkowych zamieci
  - ✓ **Przypadek B2:** Wyjątkowe zamiecie oraz brak wyjątkowych opadów
  - ✓ **Przypadek B3:** Wyjątkowe opady oraz wyjątkowe zamiecie

- W Załączniku krajowym do normy PN-EN 1991-1-3 zaleca się stosowanie **przypadku A** oraz **przypadku B2** oraz podana jest informacja, że obciążenie wyjątkowymi zaspami śnieżnymi należy traktować jako oddziaływanie wyjątkowe, niezależnie od położenia geograficznego na całym terytorium Polski.

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Obciążenie śniegiem gruntu

- W Załączniku krajowym do normy PN-EN 1991-1-3 podano charakterystyczną wartość obciążenia śniegiem gruntu s_k .
- Podział Polski na strefy obciążenia śniegiem gruntu:

Strefa	s_k , kN/m ²
1	$0,007A - 1,4$; $s_k \geq 0,70$
2	0,9
3	$0,006A - 0,6$; $s_k \geq 1,2$
4	1,6
5	$0,93\exp(0,00134A)$; $s_k \geq 2,0$

UWAGA: A = Wysokość nad poziomem morza (m)

- W Załączniku krajowym do normy PN-EN 1991-1-3 podano informację, że w Polskiej Normie nie ma zastosowania wyjątkowe obciążenie śniegiem gruntu, określane wartością s_{Ad} .

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Obciążenie śniegiem dachów

- Obciążenie działa pionowo i odnosi się do rzutu poziomego powierzchni dachu.
- Należy rozważyć dwa podstawowe rozkłady obciążenia:
  - ✓ Równomierne obciążenie śniegiem dachu
  - ✓ Nierównomierne obciążenie śniegiem dachu
- Obciążenia śniegiem dachów są wyprowadzane z obciążenia śniegiem gruntu poprzez ich pomnożenie przez odpowiednie współczynniki: kształtu, ekspozycji i termiczny

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Obciążenie śniegiem dachów

- ✓ Trwałe/przejściowe sytuacje obliczeniowe:

$$s = \mu_i \cdot C_e \cdot C_t \cdot s_k$$

- ✓ Wyjątkowe sytuacje obliczeniowe, w których wyjątkowe obciążenie śniegiem jest oddziaływaniem wyjątkowym (wg Załącznika krajowego, ta sytuacja nie ma zastosowania w Polskiej Normie):

$$s = \mu_i \cdot C_e \cdot C_t \cdot s_{Ad}$$

- ✓ Wyjątkowe sytuacje obliczeniowe, gdzie wyjątkowe zaspy śnieżne traktuje się jak oddziaływanie wyjątkowe i w których obowiązuje Załącznik B normy EN 1991-1-3:

$$s = \mu_i \cdot s_k$$

(wg Załącznika krajowego, dopuszcza się stosowanie załącznika B w wyjątkowej sytuacji obliczeniowej z wyjątkiem rozdziału B2, punkty B2(1)-B2(3))

gdzie:

μ_i jest współczynnikiem kształtu dachu

C_e jest współczynnikiem ekspozycji ($C_e = 1,0$ jest wartością domyślną)

C_t jest współczynnikiem termicznym ($C_t \leq 1$; 1,0 jest wartością domyślną)

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Współczynniki kształtu dachu

- Wartości μ_1 i μ_2 mają zastosowanie, gdy dach nie jest wyposażony w elementy zapobiegające ześlizgiwaniu się śniegu
- Jeżeli przeszkody istnieją, współczynnik kształtu dachu nie powinien być mniejszy niż 0,8

Kąt nachylenia dachu α	$0^\circ \leq \alpha \leq 30^\circ$	$30^\circ < \alpha < 60^\circ$	$\alpha \geq 60^\circ$
μ_1	0.8	$0.8 (60 - \alpha)/30$	0
μ_2	$0.8 + 0.8 \alpha/30$	1.6	-

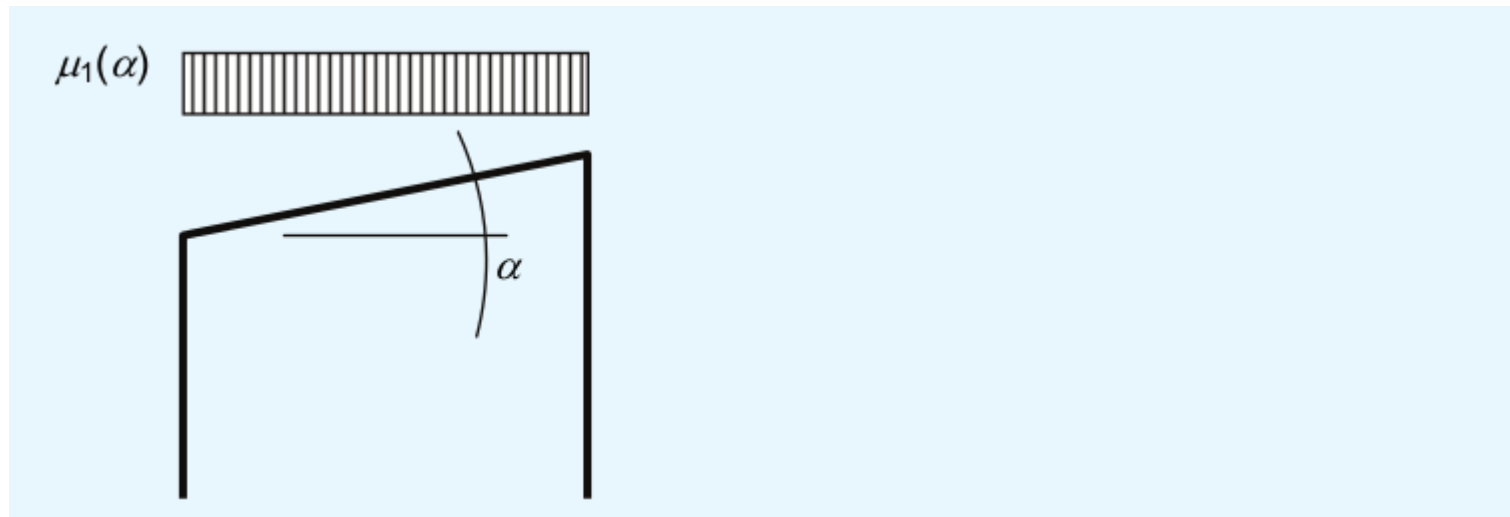
Współczynniki kształtu dachu

EN 1991-1-3

Tablica 5.2

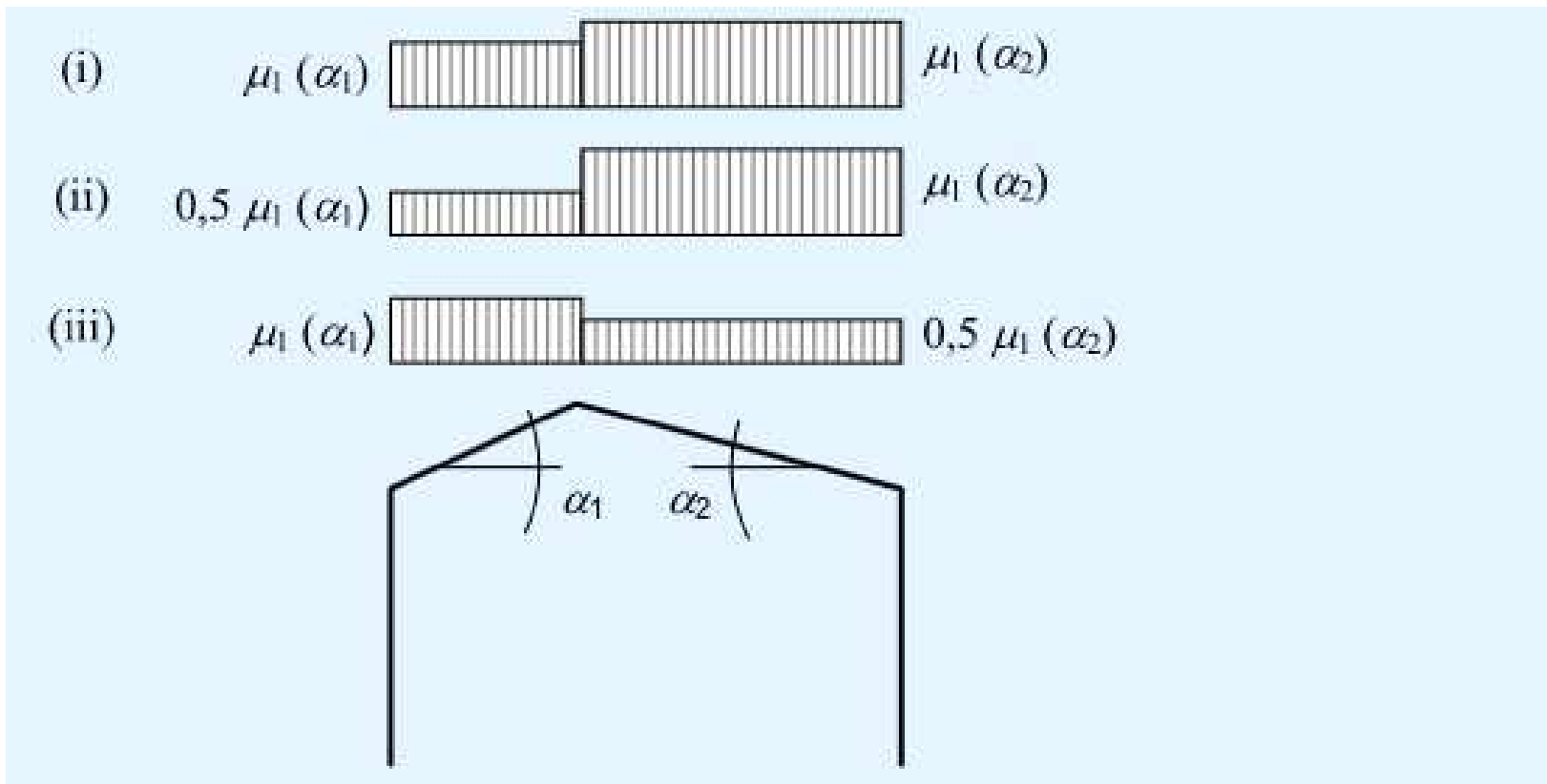
OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

- Współczynnik kształtu dachu, który powinien być wykorzystywany w przypadku dachów jednospadowych
- Ten rozkład obciążenia powinien być wykorzystywany zarówno do obciążeń równomiernych, jak i nierównomiernych

Współczynnik kształtu dachu – dachy jednopołaciowe

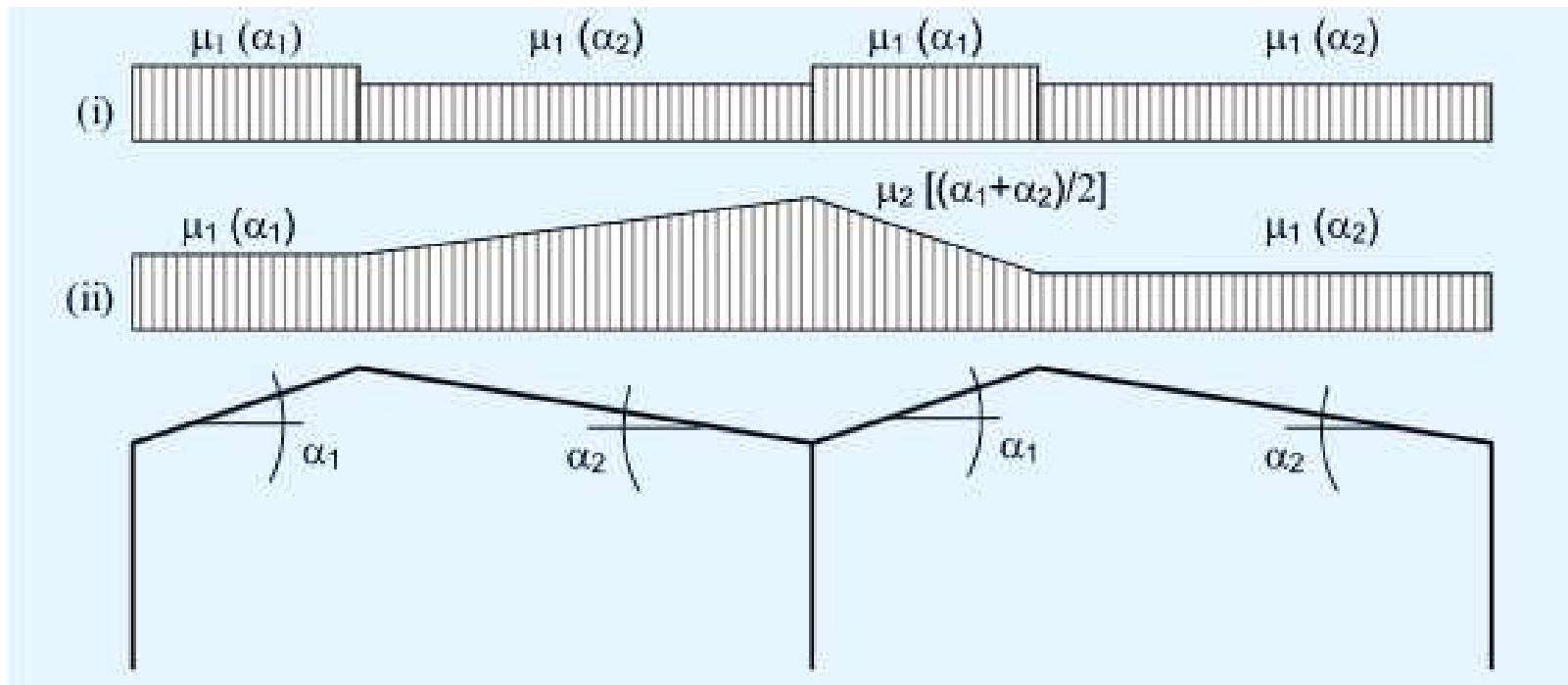
OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

- (i) obciążenie równomierne
- (ii) i (iii) obciążenie nierównomierne

Współczynniki kształtu dachu – dachy dwupołaciowe

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

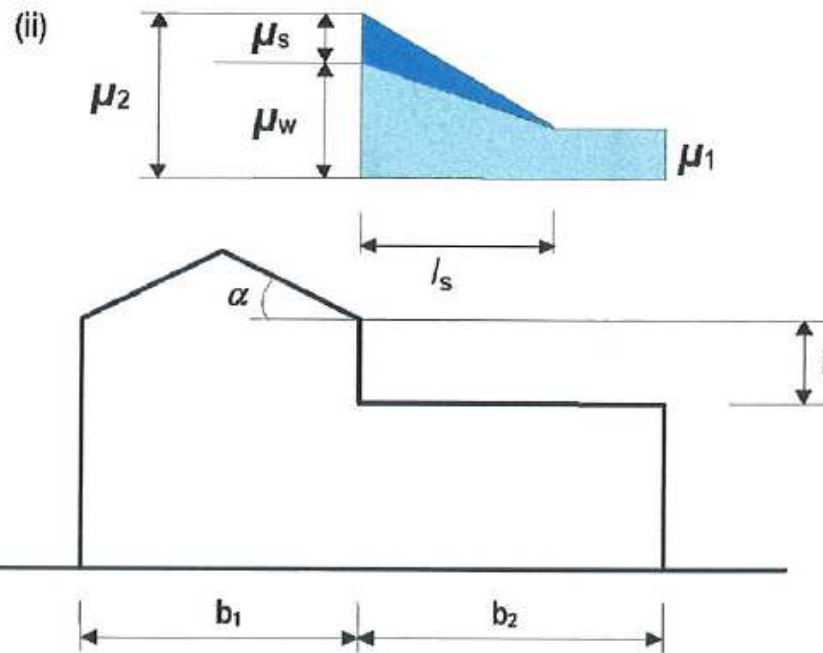
(i) obciążenie równomierne

(ii) obciążenie nierównomierne

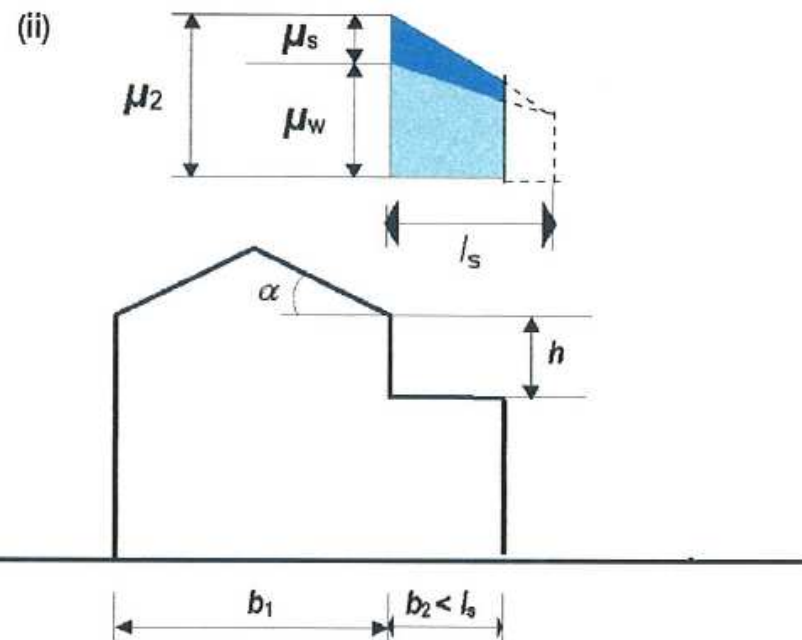
Współczynniki kształtu dachu – dachy wielopołaciowe

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

Przypadek

Przypadek

Ten przypadek stosuje się, jeżeli $b_2 < l_s$

Współczynniki kształtu dachu dla dachów przylegających do wyższych budowli

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

✓ Współczynniki kształtu dachu, które powinny być wykorzystywane w przypadku dachów przylegających do wyższych budowli zaprezentowano na poprzednim rysunku, gdzie μ_1 , μ_2 , μ_s , μ_w są określone następującymi wyrażeniami:

✓ $\mu_1 = 0,8$

W przypadku tej wartości zakłada się, że dach niższy jest płaski.

Jeżeli tak nie jest, należy przeprowadzić dokładną analizę, uwzględniając kierunek nachylenia

✓ $\mu_2 = \mu_s + \mu_w$

gdzie:

➤ l_s jest długością zasy określonej jako: $l_s = 2 h$

$$5 \text{ m} \leq l_s \leq 15 \text{ m}$$

OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM

μ_s jest współczynnikiem kształtu dachu uwzględniającym efekt ześlizgiwania się śniegu z dachu wyższego:

dla $\alpha \leq 15^\circ$, $\mu_s = 0$

dla $\alpha > 15^\circ$, $\mu_s =$ połowa obciążenia śniegiem przyległej połaci dachu wyższego

μ_w jest współczynnikiem kształtu dachu uwzględniającym wpływ wiatru

$$\mu_w = (b_1 + b_2) / 2h \quad \text{oraz} \quad \mu_w \leq \gamma h / s_k$$

Zalecany zakres: $0,8 \leq \mu_w \leq 4$

b_1 , b_2 i h zdefiniowano na poprzednim rysunku

γ jest ciężarem objętościowym śniegu, przyjmowany do tych obliczeń jako 2 kN/m^3

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

Program
Uczenie się
przez całe życie

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

- Niniejszy rozdział zawiera wytyczne dotyczące wyznaczania wartości oddziaływania wiatru, które należy wykorzystywać w przypadku projektów typowych budynków jednokondygnacyjnych, zgodnie z normą EN 1991-1-4
- Reguły te dotyczą całej konstrukcji lub jej części, np. elementów, okładzin czy elementów złącznych
- Oddziaływania wiatru należy klasyfikować jako oddziaływania zmienne
- W przypadku każdej zidentyfikowanej sytuacji obliczeniowej należy wyznaczyć odpowiednie oddziaływania wiatru
- Oddziaływanie wiatru reprezentowane jest uproszczonym układem ciśnień lub sił, których skutki są równoważne ekstremalnym skutkom wiatru turbulentnego

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

Wartość szczytowa ciśnienia prędkości

- Szczytowe ciśnienie prędkości $q_p(z)$ to ciśnienie prędkości wykorzystywane w obliczeniach
- Równe jest średniemu ciśnieniu prędkości powiększonemu o chwilowe fluktuacje prędkości
- Szczytowe ciśnienie prędkości może być obliczone na podstawie poniższej procedury zawartej w EN 1991-1-4:

Parametr	Punkt/Rozdział
Wartość szczytowa ciśnienia prędkości q_p	
bazowa prędkość wiatru v_b	4.2 (2)P
wysokość odniesienia z_e	Rozdział 7
kategoria terenu	Tablica 4.1
wartość charakterystyczna szczytowego ciśnienia prędkości q_p	4.5 (1)
intensywność turbulencji I_v	4.4
średnia prędkość wiatru v_m	4.3.1
współczynnik rzeźby terenu $c_o(z)$	4.3.3
współczynnik chropowatości $c_r(z)$	4.3.2

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

1. Wartość podstawowa bazowej prędkości wiatru $v_{b,0}$

Wartość podstawowa bazowej prędkości wiatru jest charakterystyczną, średnią 10-minutową prędkością wiatru wiejącego na wysokości 10 m nad poziomem gruntu w otwartym terenie wiejskim, bez względu na kierunek wiatru i porę roku.

Wartości $v_{b,0}$ są podane w Załączniku krajowym do normy PN-EN 1991-1-4 i zależą od stref wiatrowych:

Tablica NA.1 – Wartości podstawowe bazowej prędkości wiatru i ciśnienia prędkości wiatru w strefach

Strefa	$v_{b,0}$ (m/s)	$v_{b,0}$ (m/s)	$q_{b,0}$ (kN/m ²)	$q_{b,0}$ (kN/m ²)
	$A \leq 300$ m	$A > 300$ m	$A \leq 300$ m	$A > 300$ m
1	22	$22 \cdot [1 + 0,0006 (A - 300)]$	0,30	$0,30 \cdot [1 + 0,0006 (A - 300)]^2$
2	26	26	0,42	0,42
3	22	$22 \cdot [1 + 0,0006 (A - 300)]$	0,30	$0,30 \cdot [1 + 0,0006 (A - 300)]^2 \cdot \left[\frac{20000 - A}{20000 + A} \right]$

UWAGA: A – wysokość nad poziomem morza (m)

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

2. Bazowa prędkość wiatru v_b

$$V_b = C_{dir} \cdot C_{season} \cdot V_{b,0}$$

gdzie:

C_{dir} - współczynnik kierunkowy (podany w Załączniku krajowym)

Tablica NA.2 – Wartości współczynnika kierunkowego

Strefa	Kierunek wiatru (sektor)											
	0°	30°	60°	90°	120°	150°	180°	210°	240°	270°	300°	330°
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	0,8	0,7					0,8	0,9	1,0		0,9	
2	1,0	0,9	0,8	0,7			0,8	0,9	1,0			
3	0,8	0,7			0,9	1,0						

UWAGA: Sektor 1 oznacza kierunek północny 0° (360°)

C_{season} jest współczynnikiem sezonowym (zalecana wartość 1,0)

3. Bazowe ciśnienie prędkości q_b

Bazowe ciśnienie prędkości q_b obliczane jest następująco:

$$q_b = \frac{1}{2} \rho \cdot v_b^2$$

gdzie: $\rho = 1,25 \text{ kg/m}^3$ (wartość zalecana dla gęstości powietrza)

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

4. Współczynnik terenu k_r

$$k_r = 0,19 \left(\frac{z_0}{z_{0,II}} \right)^{0,07}$$

gdzie:

z_0 jest długością chropowatości zgodnie z kategorią terenu

$z_{0,II}$ jest długością chropowatości dla kategorii II terenu:

$$z_{0,II} = 0,05 \text{ m}$$

5. Współczynnik chropowatości $c_r(z)$

$$c_r(z) = k_r \ln(z/z_0) \quad \text{dla } z_{\min} \leq z \leq z_{\max}$$

$$c_r(z) = c_r(z_{\min}) \quad \text{dla } z \leq z_{\min}$$

gdzie:

z jest wysokością odniesienia zdefiniowaną na rysunku 7.4 w normie EN 1991-1-4

$z_{\min}$ zależy od kategorii terenu, Tabela 4.1 normy EN 1991-1-4.

$$z_{\max} = 200 \text{ m}$$

Wartości współczynnika chropowatości można wyznaczyć na podstawie Załącznika krajowego (Tablica NA.3)

6. Współczynnik rzeźby terenu (orografii) $c_o(z)$

Orografia obejmuje analizę ukształtowania terenu w sąsiedztwie danej konstrukcji.

$c_o(z) = 1,0$ gdy średnie nachylenie terenu nawietrznego $< 3^\circ$

7. Współczynnik turbulencji k_t

Zalecana wartość wynosi 1,0.

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

8. Szczytowe ciśnienie prędkości $q_p(z)$

$$q_p(z) = [1 + 7I_v(z)] \frac{1}{2} \rho \cdot v_m^2(z)$$

gdzie:

$I_v(z)$ jest intensywnością turbulencji, która umożliwia uwzględnienie udziału krótkookresowych wahań

$$I_v(z) = \frac{k_1}{c_0(z) \ln\left(\frac{z}{z_0}\right)} \quad \text{dla } z_{\min} \leq z \leq z_{\max}$$

$$I_v(z) = I_v(z_{\min}) \quad \text{dla } z < z_{\min}$$

$$z_{\max} = 200 \text{ m}$$

$v_m(z)$ - średnia prędkość wiatru na wysokości powyżej poziomego terenu:

$$v_m(z) = c_r(z) c_0(z) v_b$$

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

Alternatywa dla kroku 8:

- W przypadku budynków jednokondygnacyjnych wyznaczenie średniej prędkości wiatru $v_m(z)$ nie jest bezwzględnie wymagane. Szczytowe ciśnienie prędkości może być uzyskane bezpośrednio ze współczynnika ekspozycji $c_e(z)$:

$$q_p(z) = C_e(z)q_b$$

gdzie:

$$c_e(z) = \left(1 + \frac{7k_l k_r}{c_0(z)c_r(z)} \right) c_0^2(z)c_r^2(z)$$

Wartości współczynnika $C_e(z)$ można przyjąć z Tablicy NA.3 z Załącznika krajowego do normy PN-EN 1991-1-4

- W przypadku terenu płaskiego ($c_0(z) = 1$) i współczynnika turbulencji $k_l = 1$, współczynnik ekspozycji $c_e(z)$ może być odczytany z rysunku 4.2 normy EN 1991-1-4, jako funkcja wysokości nad poziomem terenu oraz funkcja kategorii terenu.

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

Ciśnienie wiatru wywierane na powierzchnię – siły wiatru

- Występują trzy rodzaje sił wiatru oddziałujących na budynek:
  - ✓ Siły zewnętrzne $F_{w,e}$
  - ✓ Siły wewnętrzne $F_{w,i}$
  - ✓ Siły tarcia F_{fr}

- Siły zewnętrzne i wewnętrzne powodują powstawanie ciśnień prostopadłych do ścian

- Zgodnie z konwencją znaków ciśnienie zwrócone ku powierzchni ma wartość dodatnią, natomiast podciśnienie skierowane od powierzchni ma wartość ujemną

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

- **Wypadkowa siła wiatru** F_w działająca na konstrukcję może być w sposób ogólny wyrażona następująco:

$$F_w = c_s c_d c_f q_p(z_e) A_{ref}$$

gdzie:

$c_s c_d$ jest współczynnikiem konstrukcyjnym (w przypadku budynków niższych niż 15 m, może być przyjęty jako 1)

c_f jest współczynnikiem siły aerodynamicznej konstrukcji

A_{ref} jest polem powierzchni odniesienia konstrukcji (lub elementu konstrukcyjnego). Może być tutaj zdefiniowane jako pole powierzchni rzutu konstrukcji lub elementu konstrukcyjnego na płaszczyznę pionową prostopadłą do kierunku wiatru.

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

➤ **Siły zewnętrzne** obliczane są ze wzoru:

$$F_{w,e} = c_s c_d \sum_{\text{powierzchnie}} w_e A_{\text{ref}}$$

gdzie:

$c_s c_d$ jest współczynnikiem konstrukcyjnym

w_e jest ciśnieniem wiatru wywieranym na powierzchnię zewnętrzną

$$w_e = q_p(z_e) c_{pe}$$

$q_p(z_e)$ jest szczytowym ciśnieniem prędkości na wysokości odniesienia z_e

z_e jest wysokością odniesienia dla ciśnienia zewnętrznego (przeważnie jest to wysokość konstrukcji). Zależy ona od współczynnika kształtu h/b , gdzie h jest wysokością budynku, natomiast b jest wymiarem poprzecznym do kierunku wiatru.

c_{pe} jest współczynnikiem ciśnienia zewnętrznego

A_{ref} jest polem powierzchni odniesienia

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

➤ **Siły wewnętrzne** są obliczane ze wzoru:

$$F_{w,i} = \sum_{\text{powierzchnie}} w_i A_{\text{ref}}$$

gdzie:

w_i jest ciśnieniem wiatru wywieranym na powierzchnię wewnętrzną

$$w_i = q_p(z_i) c_{pi}$$

$q_p(z_i)$ jest szczytowym ciśnieniem prędkości na wysokości z_i
(zazwyczaj: $q_p(z_i) = q_p(z_e)$)

z_e jest wysokością odniesienia dla ciśnienia wewnętrznego
(zazwyczaj: $z_i = z_e$)

C_{pi} jest współczynnikiem ciśnienia dla ciśnienia wewnętrznego

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

➤ **Siły tarcia** są obliczane ze wzoru:

$$F_{fr} = c_{fr} q_p(z_e) A_{fr}$$

gdzie:

c_{fr} jest współczynnikiem tarcia. Można przyjąć, że jest on równy:

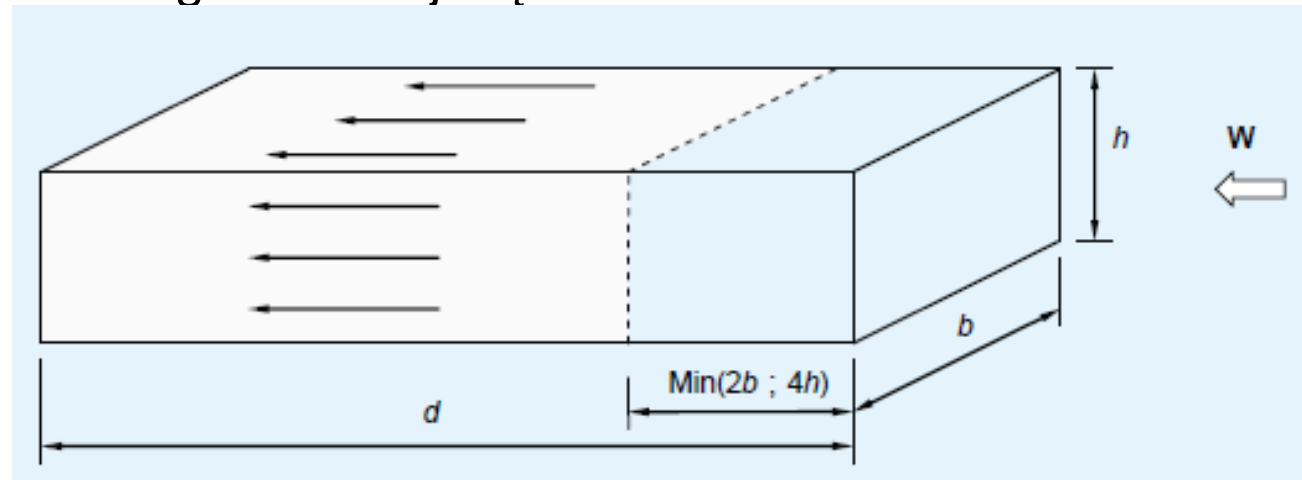
0,01 w przypadku powierzchni gładkich

0,02 w przypadku powierzchni chropowatych

0,03 w przypadku powierzchni o wysokiej chropowatości.

A_{fr} jest polem powierzchni odniesienia.

Siły tarcia należy przykładać do części powierzchni zewnętrznych równoległych do kierunku wiatru, znajdujących się poza obszarem okapów lub narożników po stronie nawietrznej na odległość mniejszą z dwóch $2b$ lub $4h$. Wielkości b oraz h zdefiniowano na rysunku.

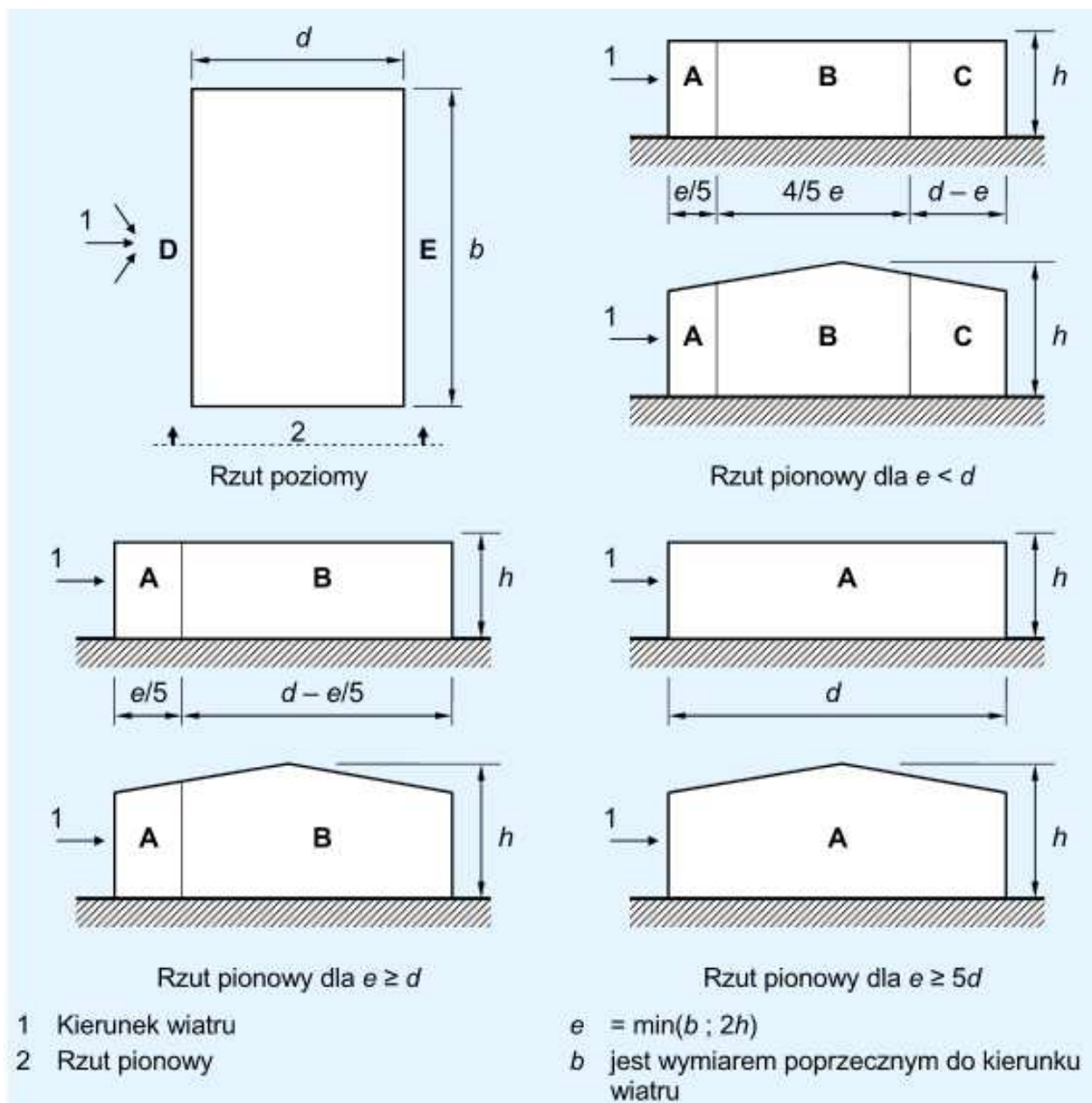

Siły tarcia

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

- Współczynniki ciśnienia zewnętrznego na ścianach pionowych
- ✓ Wartości współczynników ciśnienia zewnętrznego podane w tabelach Eurokodu są przyporządkowane określonym strefom ścian.
- ✓ Współczynniki zależą od wielkości obciążonej powierzchni, generującej oddziaływanie wiatru w rozważanej strefie.

Oznaczenia ścian pionowych

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

- ✓ Znajdujące się w tabelach współczynniki ciśnienia zewnętrznego podano dla obciążonych powierzchni o polu równym 1 m^2 ($c_{pe,1}$) i 10 m^2 ($c_{pe,10}$). W niniejszym przewodniku brane są pod uwagę jedynie współczynniki $c_{pe,10}$, ponieważ są one używane do projektowania całkowitej konstrukcji nośnej budynków.
- ✓ Strefy dla ścian pionowych zdefiniowano na rysunku 7.5 normy EN 1991-1-4, a współczynniki ciśnienia zewnętrznego $c_{pe,10}$ podano w tabeli 7.1 normy EN 1991-1-4. Do wyznaczenia wartości pośrednich stosunku h/d może być stosowana interpolacja liniowa.
- ✓ Wartości współczynników ciśnienia zewnętrznego mogą być podane w Załączniku krajowym.

W przypadku budynków o stosunku $h/d > 5$ całkowite obciążenie wiatrem może być wyznaczone w oparciu o współczynniki siły c_f .

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

W przypadkach, w których siła wiatru oddziałująca na konstrukcje budowlane jest wyznaczana przez zastosowanie współczynnika ciśnienia c_{pe} jednocześnie po stronie nawietrznej i zawietrznej budynku (strefa D i E), brak korelacji pomiędzy ciśnieniem wiatru po stronie nawietrznej i zawietrznej można uwzględnić w następujący sposób:

- ✓ w przypadku budynków o stosunku $h/d \geq 5$ siła wynikowa mnożona jest przez 1
- ✓ w przypadku budynków o stosunku $h/d \leq 1$ siła wynikowa mnożona jest przez 0,85
- ✓ do wyznaczenia wartości pośrednich stosunku h/d może być stosowana interpolacja liniowa.

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

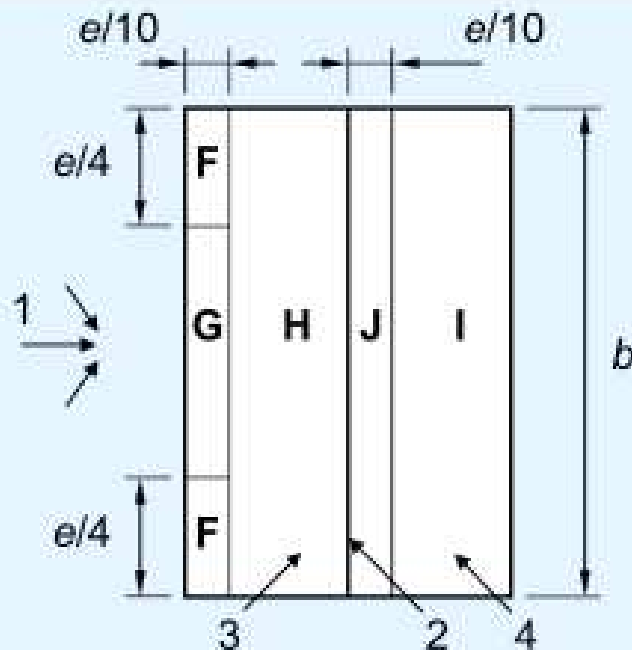
Współczynniki ciśnienia zewnętrznego na dachach

Strefy dla dachów oraz współczynniki zewnętrzne $c_{pe,10}$ dołączone do tych stref zdefiniowano w normie EN 1991-1-4 w następujący sposób:

- ✓ Dachy płaskie: rysunek 7.6 i tabela 7.2
- ✓ Dachy jednospadowe: rysunek 7.7 oraz tabele 7.3a i 7.3b
- ✓ Dachy dwuspadowe: rysunek 7.8 oraz tabele 7.4a i 7.4b
- ✓ Dachy czterospadowe: rysunek 7.9 i tabela 7.5
- ✓ Dachy wieloprzęstowe: rysunek 7.10 i współczynniki c_{pe} z tabel od 7.3 do 7.4.

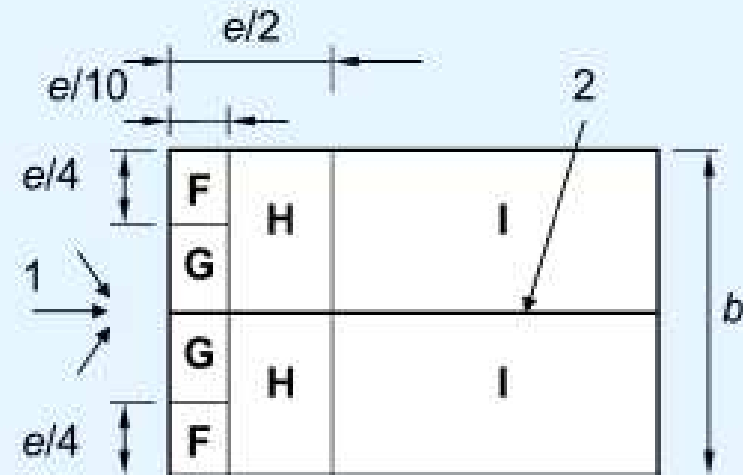
Dla przykładu pokazano oznaczenie stref dachów dwuspadowych.

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

Wiatr napierający na dłuższy bok
(prostopadle do linii grzbietu dachu)

- 1 Kierunek wiatru
- 2 Linia grzbietu dachu
- 3 Powierzchnia nawietrzna
- 4 Powierzchnia zawietrzna

Wiatr napierający na ścianę szczytową
(równoległe do linii grzbietu dachu)

- $e = \min(b ; 2h)$
- b jest wymiarem poprzecznym do kierunku wiatru

Strefy dla dachów dwuspadowych

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

Współczynniki ciśnienia wewnętrznego

- Współczynniki ciśnienia wewnętrznego c_{pi} zależą od rozmiaru oraz rozmieszczenia otworów w zewnętrznych przegrodach budynku.
- Gdy przynajmniej na dwóch stronach budynku (fasadach lub dachu) sumaryczna powierzchnia otworów przekracza 30% powierzchni każdej z nich, konstrukcję należy uznać za zbudowaną z zadaszenia i ścian wolnostojących.
- Elewację budynku należy uważać za dominującą, gdy powierzchnia otworów w niej wykonanych jest co najmniej dwukrotnie większa od powierzchni otworów w pozostałych elewacjach rozpatrywanego budynku.

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

- Tam gdzie zewnętrzny otwór byłby dominujący, gdyby był otwarty, ale w stanie granicznym nośności jest uważany za zamknięty, podczas silnych wichur (wiatr wykorzystywany do projektowania konstrukcji), stan z otwartym otworem należy uważać za wyjątkową sytuację obliczeniową.
- W przypadku budynków z elewacją dominującą, ciśnienie wewnętrzne należy przyjmować jako część ciśnienia zewnętrznego w obszarze otworów na elewacji dominującej:
  - ✓ Jeżeli powierzchnia otworów w elewacji dominującej = 2 × powierzchnia otworów w pozostałych elewacjach $\Rightarrow c_{pi} = 0,75 c_{pe}$
  - ✓ Jeżeli powierzchnia otworów w elewacji dominującej = 3 × powierzchnia otworów w pozostałych elewacjach $\Rightarrow c_{pi} = 0,90 c_{pe}$
  - ✓ Jeżeli powierzchnia otworów w elewacji dominującej = od 2 do 3 x powierzchnia otworów w pozostałych elewacjach: do obliczenia c_{pi} stosuje się interpolację liniową.

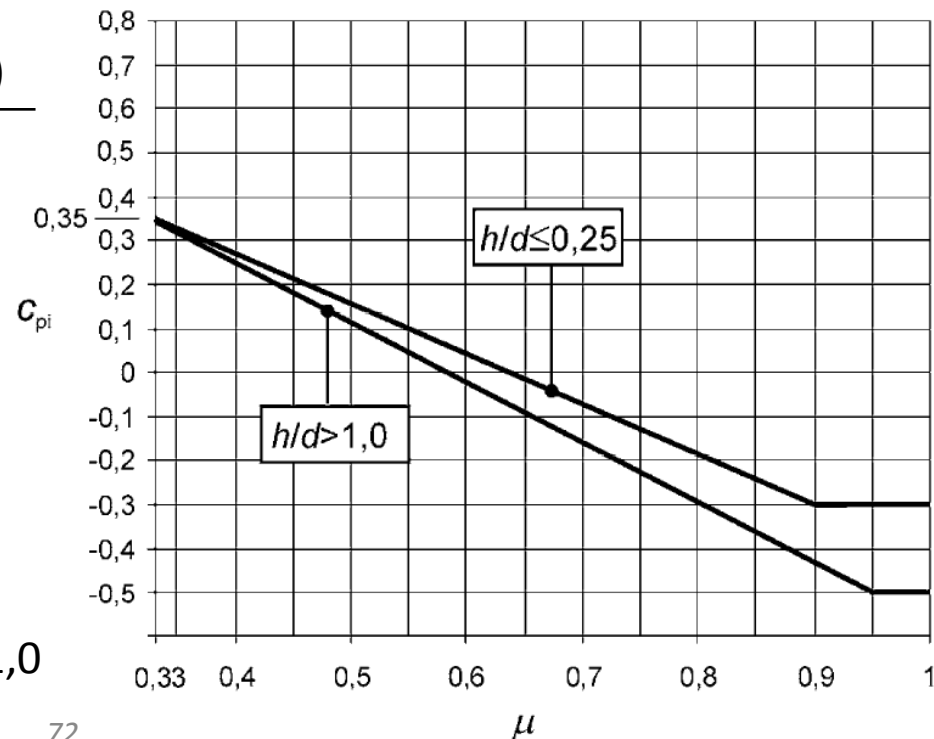
ODDZIAŁYWANIA WIATRU

- W przypadku, gdy otwory zlokalizowane są w strefach o różnych wartościach c_{pe} , należy wykorzystać wartość średnią ważoną powierzchni.
- W przypadku budynków bez elewacji dominującej współczynnik c_{pi} powinien zostać wyznaczony z funkcji stosunku h/d oraz współczynnika otworów μ dla każdego kierunku, jak pokazano na rysunku, gdzie:

$$\mu = \frac{\sum \text{powierzchnia otworów (gdzie } c_{pe} \leq 0)}{\sum \text{powierzchnia wszystkich otworów}}$$

Wartości współczynnika ciśnienia wewnętrznego do stosowania w przypadku otworów równomiernie rozmieszczonych

W przypadku wartości od $h/d = 0,25$ a $h/d = 1,0$ można zastosować interpolację liniową.

ODDZIAŁYWANIA WIATRU

- Tam gdzie dla danego przypadku oszacowanie μ jest niemożliwe lub uważa się je za nieuzasadnione, współczynnik c_{pi} powinien zostać przyjęty jako bardziej obciążający spośród wartości + 0,2 oraz - 0,3.
- Wysokość odniesienia z_i dla ciśnień wewnętrznych powinna być równa wysokości odniesienia z_e dla ciśnień zewnętrznych na elewacjach, które z powodu znajdujących się w nich otworów przyczyniają się do generowania ciśnienia wewnętrznego.
- Zazwyczaj w przypadku budynków jednokondygnacyjnych, $z_i = z_e = h$, a ciśnienie prędkości $q_p(z)$

$$q_p(z_i) = q_p(z_e) = q_p(h)$$

WPŁYW TEMPERATURY

Program
Uczenie się
przez całe życie

WPŁYW TEMPERATURY

- Budynki, które nie są poddane codziennym lub sezonowym zmianom klimatycznym nie muszą być zawsze sprawdzane pod względem oddziaływań termicznych.
- W przypadku dużych budynków zazwyczaj dobrą praktyką jest projektowanie złączy kompensacyjnych, tak aby zmiany temperatury nie wywoływały sił wewnętrznych w konstrukcji.
- Gdy wpływ temperatury musi zostać uwzględniony, zasady jego wyznaczania można znaleźć w normie EN 1993-1-5.

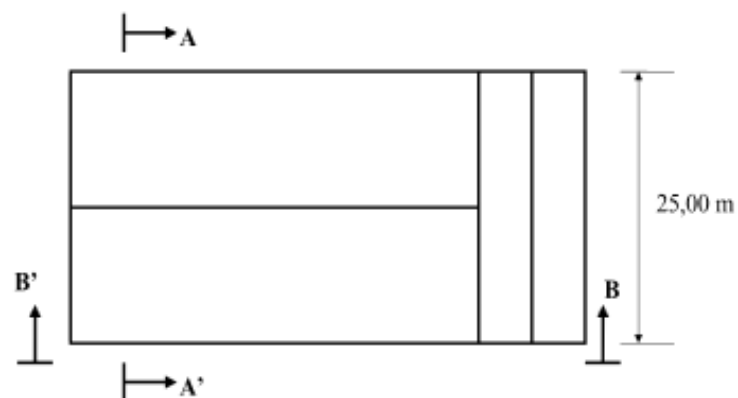
PRZYKŁAD OBLICZENIOWY A

Program
Uczenie się
przez całe życie

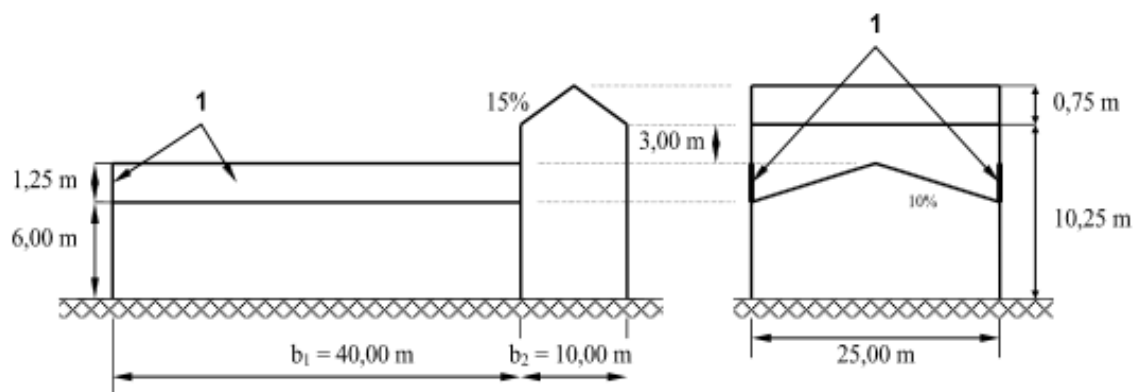
PRZYKŁAD OBLICZENIOWY A – DANE

Ten przykład praktyczny dotyczy budynku jednokondygnacyjnego pokazanego poniżej.

Rzut poziomy

Rysunek A.1
Geometria budynku

Przekrój- BB'

Przekrój- AA'

1 Attyki

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY– OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM GRUNTU

Wartość charakterystyczna s_k obciążenia śniegiem gruntu:

$$s_k = 0,7 \text{ kN/m}^2$$

EN 1991-1-3 §4.1

+ Załącznik krajowy

Obciążenie śniegiem dachu

EN 1991-1-3 § 5.2(1)

Obciążenia działają pionowo i odnoszą się do rzutu poziomego powierzchni dachu.

Należy rozważyć dwa podstawowe rozkłady obciążenia:

- równomierne obciążenie śniegiem dachu,
- nierównomierne obciążenie śniegiem dachu.

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Obciążenia śniegiem dachu wyznaczone są w następujący sposób:

- ✓ W trwałej (warunki normalnego użytkowania) i przejściowej (tymczasowe warunki użytkowania) sytuacji obliczeniowej:

$$s = \mu_i \cdot C_e \cdot C_t \cdot s_k \quad \text{EN 1991-1-3 §5.2(3) a)}$$

- ✓ W wyjątkowej sytuacji obliczeniowej, w której wyjątkowe zasy śnieżne traktuje się jako oddziaływanie wyjątkowe i gdzie stosuje się Załącznik B:

$$s = \mu_i \cdot s_k \quad \text{EN 1991-1-3 §5.2(3) c)}$$

gdzie:

μ_i jest współczynnikiem kształtu dachu EN 1991-1-3 §5.3

C_e jest współczynnikiem ekspozycji, $C_e = 1,0$ EN 1991-1-3 § 5.2(7)

C_t jest współczynnikiem termicznym, $C_t = 1,0$ EN 1991-1-3 § 5.2(8)

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Dach górny (dach dwuspadowy)

➤ Kąt nachylenia dachu (15%):

$$\alpha = \arctan(0,15) = 8,5^\circ$$

$$0 \leq \alpha \leq 30^\circ$$

EN 1991-1-3§ 5.3.3

Rysunek 5.3

Trwałe/przejściowe sytuacje obliczeniowe

✓ Przypadek (i): równomierny rozkład obciążenia śniegiem

$$\mu_1(\alpha = 8,5^\circ) = 0,8$$

$$s = 0,8 \times 0,7 = 0,56 \text{ kN/m}^2$$

✓ Przypadek (ii): nierównomierny rozkład obciążenia śniegiem

$$0,5 \mu_1(\alpha = 8,5^\circ) = 0,4$$

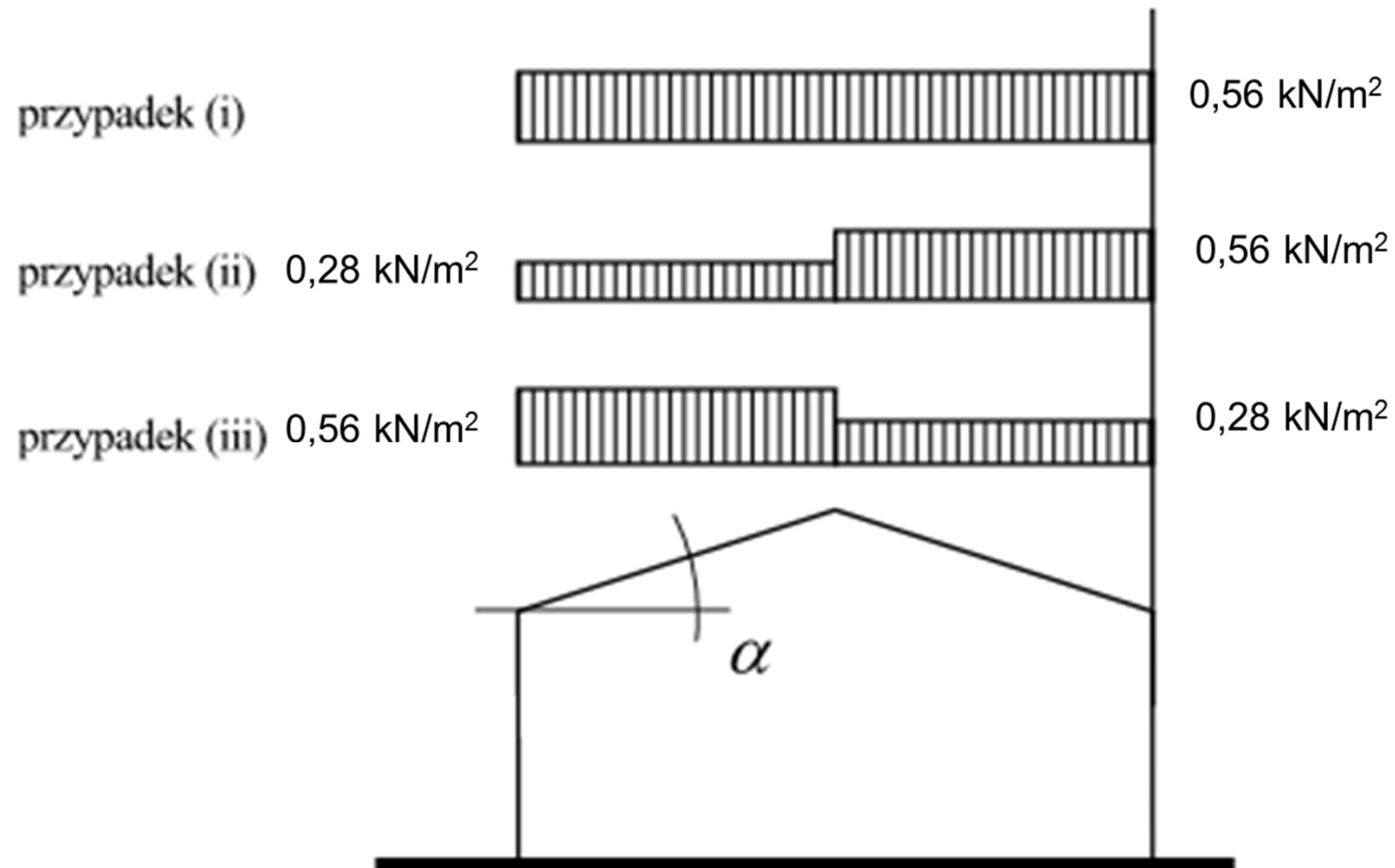
$$s = 0,4 \times 0,7 = 0,28 \text{ kN/m}^2$$

✓ Przypadek (iii): nierównomierny rozkład obciążenia śniegiem

Z powodu symetrii dachu ($\alpha_1 = \alpha_2 = 8,5^\circ$) przypadek (iii) jest symetryczny względem przypadku (ii).

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

EN 1991-1-3
Rysunek 5.3

Rysunek A.2 Rozkłady obciążenia śniegiem dachu
wyższego w trwałej sytuacji obliczeniowej

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

➤ **Dach niższy: dach dwuspadowy przylegający do wyższego budynku**

Kąt nachylenia dachu (10%):

$$\alpha = \arctan(0,10) = 5,7^\circ \quad 0 \leq \alpha \leq 30^\circ \quad \text{EN 1991-1-3} \S 5.3.6(1)$$

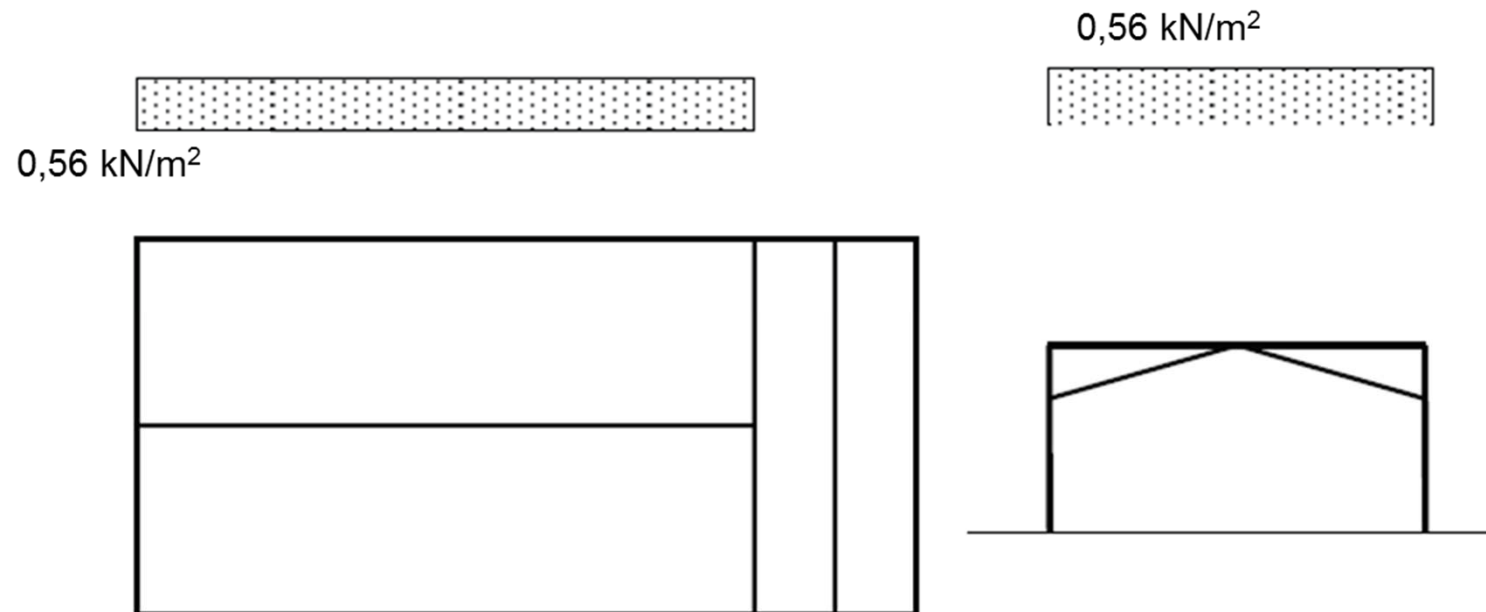
Trwałe/przejściowe sytuacje obliczeniowe

✓ Przypadek (i): równomierny rozkład obciążenia śniegiem

$$\mu_1(\alpha = 5,7^\circ) = 0,8$$

$$s = 0,8 \times 0,7 = 0,56 \text{ kN/m}^2$$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Rysunek A.3 Równomierny rozkład obciążenia śniegiem dachu niższego w trwałej sytuacji obliczeniowej

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY– OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

- ✓ Przypadek (ii): nierównomierny rozkład obciążenia śniegiem

$$\mu_1 (\alpha = 5,7^\circ) = 0,8$$

$$s = 0,8 \times 0,7 = 0,56 \text{ kN/m}^2$$

$$\mu_2 = \mu_s + \mu_w$$

gdzie:

μ_s jest współczynnikiem kształtu dachu związanym z ześlizgiwaniem się śniegu z dachu wyższego.

$$\text{dla } \alpha \leq 15^\circ, \mu_s = 0$$

μ_w jest współczynnikiem kształtu dachu związanym z wiatrem.

$$\mu_w = (b_1 + b_2)/2h \quad \text{wraz z} \quad \mu_w \leq \gamma h / s_k$$

$$b_1 = 10 \text{ m} \quad b_2 = 40 \text{ m}$$

h zmienia się od 3 m w kalenicy do 4,25 m przy okapach

$$\gamma = 2 \text{ kN/m}^3$$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

W kalenicy:

$$\gamma h / s_k = 2 \times 3 / 0,7 = 8,6$$

$$\mu_w = (10 + 40) / (2 \times 3) = 8,3 \leq \gamma h / s_k$$

Przy okapach:

$$\gamma h / s_k = 2 \times 4,25 / 0,7 = 12,1$$

$$\mu_w = (10 + 40) / (2 \times 4,25) = 5,9 \leq \gamma h / s_k$$

Ale ponieważ wartość μ_w nie powinna przekraczać 4, więc:

$$\mu_w = 4$$

Zatem:

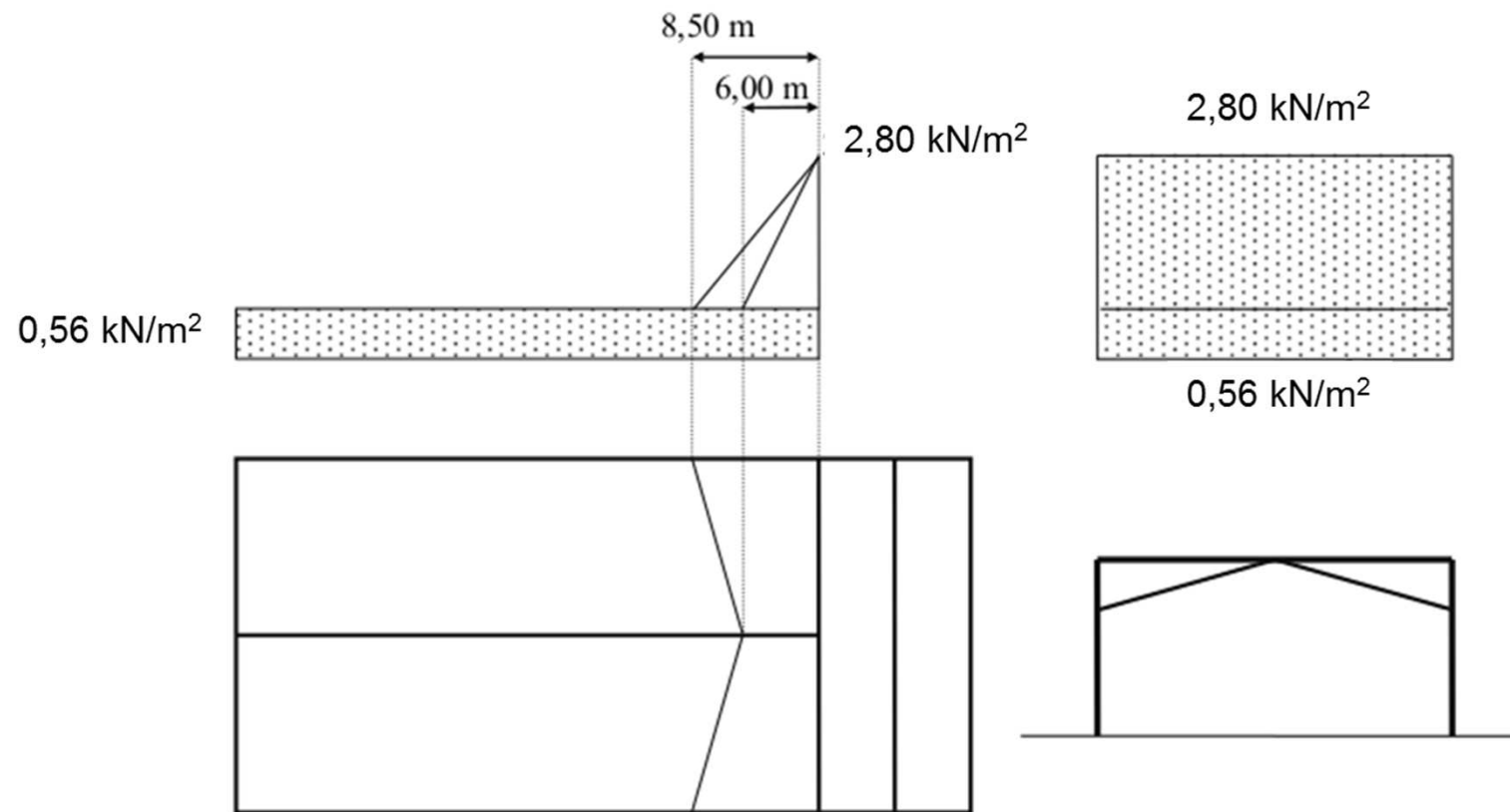
$$s = 4 \times 0,7 = 2,80 \text{ kN/m}^2$$

EN 1991-1-3§ 5.3.6(1)

l_s jest długością zasy określonej jako: $l_s = 2h$

Długość naniesienia zmienia się od 6 m przy kalenicy do 8,5 m przy okapach. Zalecane ograniczenie to: $5 \text{ m} \leq l_s \leq 15 \text{ m}$.

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Rysunek A.4 Nierównomierny rozkład obciążenia śniegiem dachu niższego przylegającego do wyższego budynku w trwałej sytuacji obliczeniowej

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Dach niższy: zasy przy przeszkodach (attyki)

Należy uwzględnić tylko trwałe/przejściowe sytuacje obliczeniowe.

Kąt nachylenia dachu (10%) $\alpha = 5,7^\circ$

EN 1991-1-3§ 6.2(2)

$$\mu_1 (\alpha = 5,7^\circ) = 0,8$$

$$s = 0,8 \times 0,7 = 0,56 \text{ kN/m}^2$$

$$\mu_2 (\alpha = 5,7^\circ) = \gamma h / s_k$$

gdzie:

h to wysokość attyki; zmienia się od 0 m w kalenicy do 1,25 m przy okapach.

$$\gamma = 2 \text{ kN/m}^3$$

W kalenicy: $\mu_2 = 0$

Przy okapach: $\mu_2 = 2 \times 1,25 / 0,7 = 3,6$

Ze względu na ograniczenie: $0,8 \leq \mu_2 \leq 2 \Rightarrow \mu_2 = 2$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Zatem s zmienia się:

- ✓ od $0,56 \text{ kN/m}^2$ w kalenicy
- ✓ do $2 \times 0,7 = 1,40 \text{ kN/m}^2$ przy okapach

Długość zasy l_s wyznacza się z zależności: $l_s = 2h$

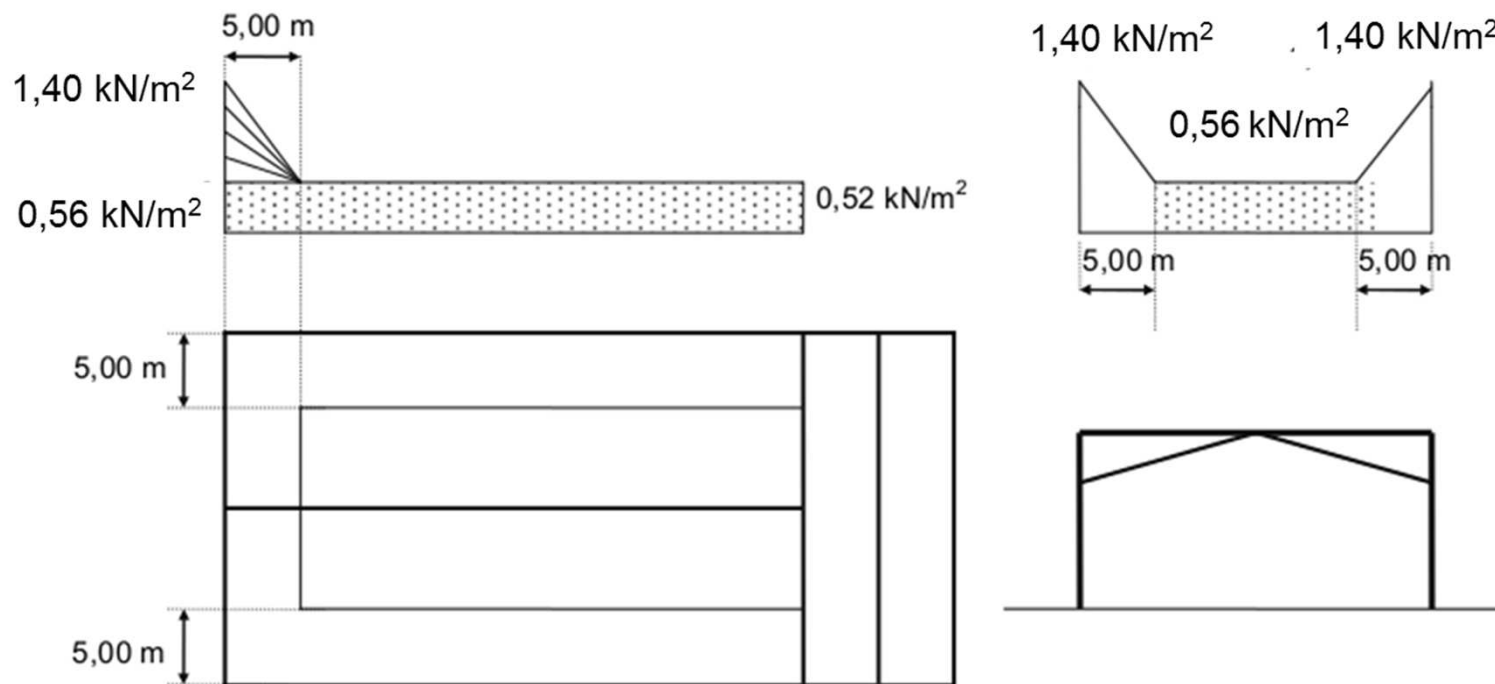
Długość zasy zmienia się od 0 m w kalenicy do $2,50 \text{ m}$ przy okapach.

Ze względu na zalecane ograniczenie: $5 \text{ m} \leq l_s \leq 15 \text{ m}$, przyjęto:

$l_s = 5 \text{ m}$ przy okapach niższego budynku

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Rysunek A.5 Nierównomierny rozkład obciążenia śniegiem dachu budynku niższego w przypadku istnienia przeszkody w trwałej sytuacji obliczeniowej

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Wyjątkowe zasy śnieżne

Dachy bliskie i przylegające do wyższych budynków

$$\mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \min(2h/s_k ; 2b/l_s ; 8)$$

gdzie b jest większą wartością: b_1 lub b_2

$$l_s = \min(5h ; b_1 ; 15 \text{ m})$$

$$h = 4,25 \text{ m}$$

$$b_1 = 40,00 \text{ m}$$

$$b_2 = 10,00 \text{ m}$$

$$s_k = 0,7 \text{ kN/m}^2$$

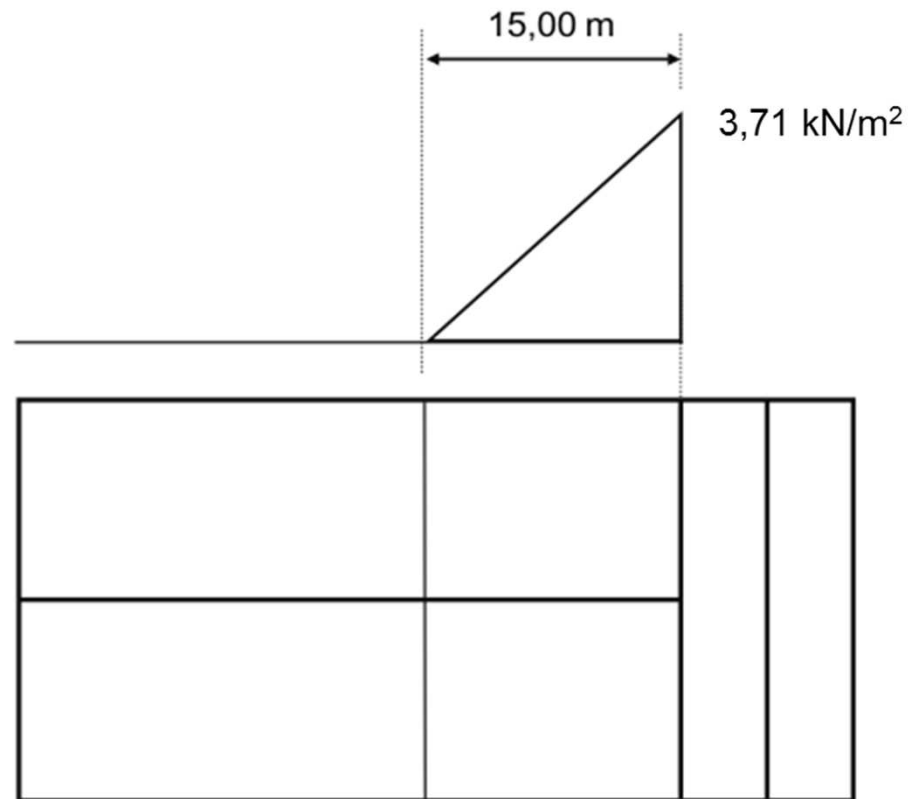
$$5h = 21,25 \text{ m} \Rightarrow l_s = 15,00 \text{ m}$$

$$2h/s_k = 12,14; \quad 2b/l_s = 5,3$$

$$\mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = 5,3 \quad \text{oraz: } s = \mu_3 s_k = 3,71 \text{ kN/m}^2$$

EN 1991-1-3
Załącznik B§ B.3

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Rysunek A.6 Wyjątkowe zasy śnieżne na dachu budynku niższego w przypadku dachów bliskich i przylegających do wyższego budynku

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

**Dachy, na których tworzą się wyjątkowe zaspę śnieżne
za attykami przy okapach**

EN 1991-1-3
Załącznik B§ B.4

$$\mu_1 = \min(2 h/s_k ; 2 b_2/l_s ; 8)$$

$$\text{gdzie: } l_s = \min(5h ; b_1 ; 15 \text{ m})$$

$$h = 1,25 \text{ m}$$

$$b_1 = 12,50 \text{ m}$$

$$b_2 = 25,00 \text{ m}$$

$$s_k = 0,7 \text{ kN/m}^2$$

$$5 h = 6,25 \text{ m}; l_s = 6,25 \text{ m}$$

$$2h/s_k = 3,6; \quad 2b/l_s = 8,0$$

$$\mu_1 = 3,6$$

$$\text{Zatem: } s = \mu_1 s_k = 2,52 \text{ kN/m}^2$$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

**Dachy, na których tworzą się wyjątkowe zaspę śnieżne
za attykami przy ścianie szczytowej**

EN 1991-1-3
Załącznik B§ B.4

$$\mu_1 = \min(2 h/s_k ; 2 b/l_s ; 8)$$

gdzie: $l_s = \min(5h ; b_1 ; 15 \text{ m})$

$$h = 1,25 \text{ m}$$

$$b = b_1 = 40 \text{ m}$$

$$s_k = 0,7 \text{ kN/m}^2$$

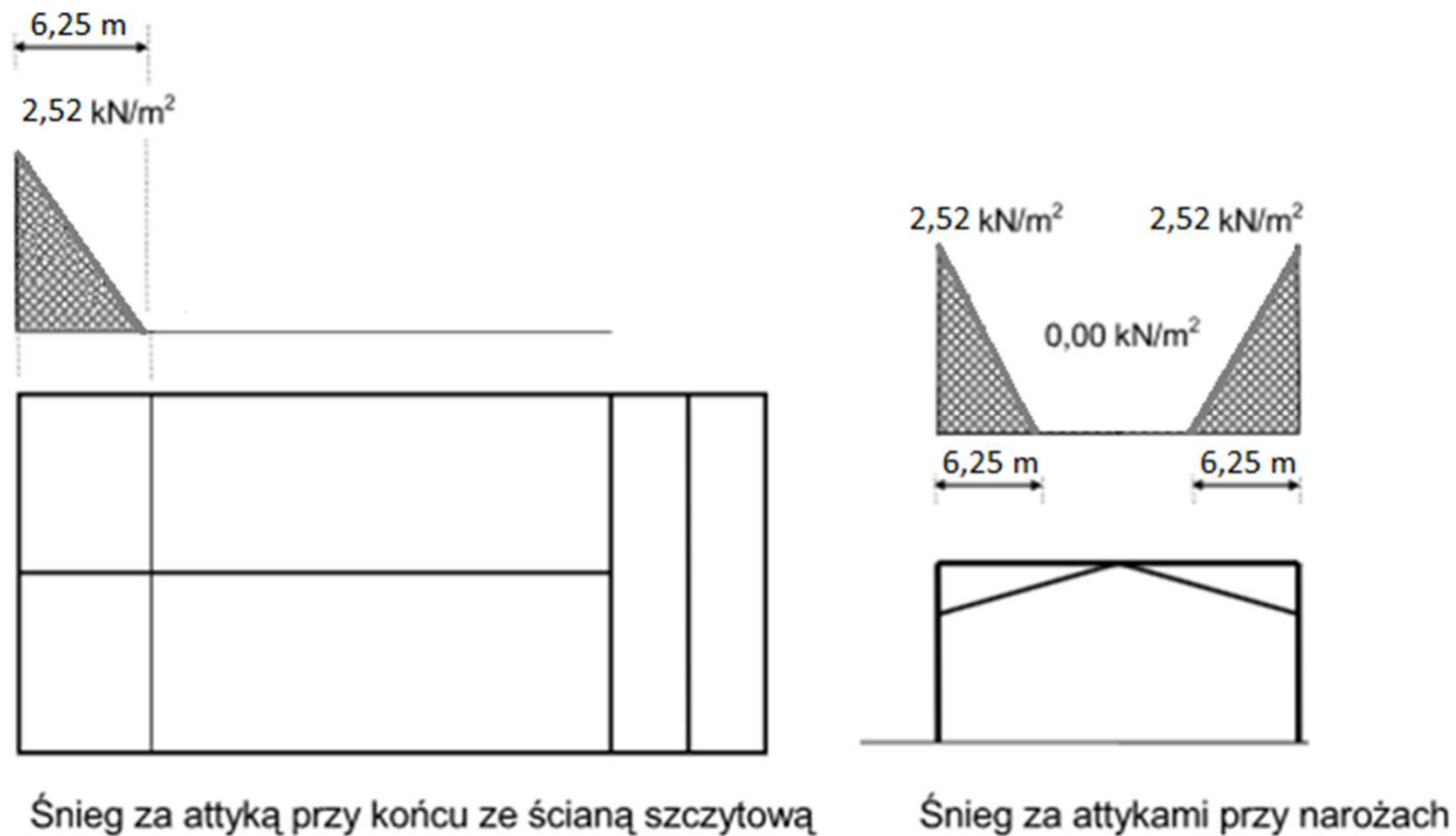
$$5 h = 6,25 \text{ m} \Rightarrow l_s = 6,25 \text{ m}$$

$$2h/s_k = 3,6; \quad 2b/l_s = 12,8$$

$$\mu_1 = 3,6$$

$$\text{Zatem: } s = \mu_1 s_k = 2,52 \text{ kN/m}^2$$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – OBCIĄŻENIE ŚNIEGIEM DACHU

Rysunek A.7 Wyjątkowe zaspły śnieżne na dachu budynku niższego przy attykach

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY B

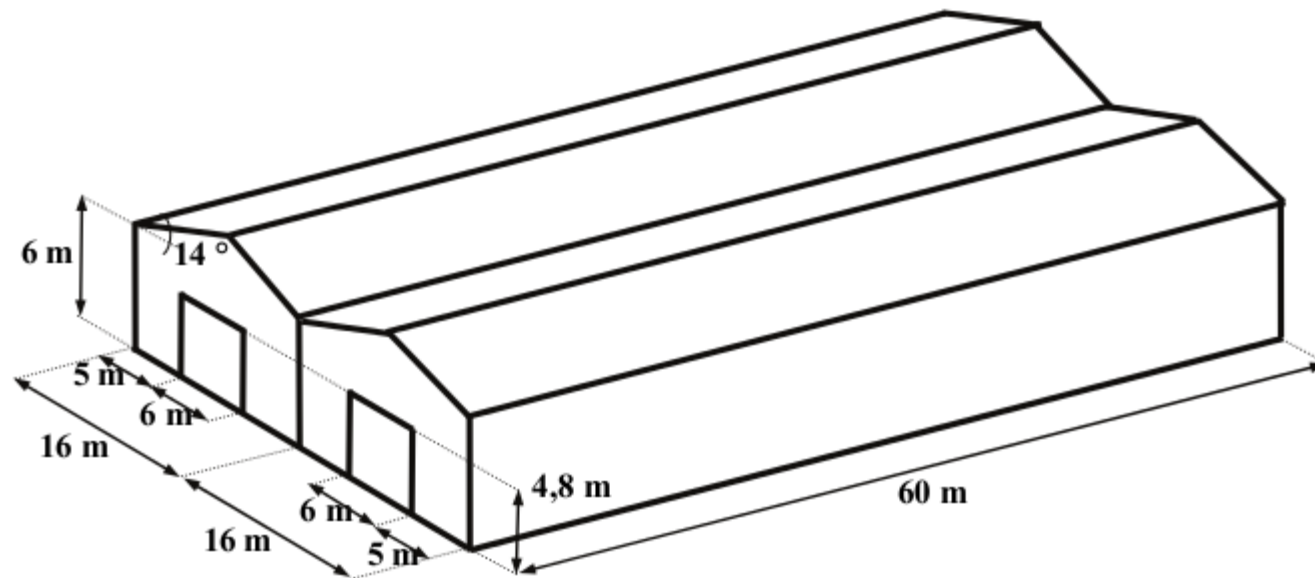

Program
Uczenie się
przez całe życie

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – DANE

- Istotne wymiary budynku przedstawiono na rysunku B.1
- Zakłada się, że podczas silnych wichur drzwi będą zamknięte.
- Wartość podstawowa bazowej prędkości wiatru wynosi:

$$v_{b,0} = 26 \text{ m/s}$$

Rysunek B.1 Geometria budynku

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – SZCZYTOWE CIŚNIENIE PRĘDKOŚCI

✓ Wartość podstawowa bazowej prędkości wiatru $v_{b,0} = 26 \text{ m/s}$

✓ Bazowa prędkość wiatru

Dla współczynników c_{dir} i c_{season} ,
zalecane są następujące wartości:

EN 1991-1-4§ 4.2(2)

$$c_{dir} = 1,0$$

$$c_{season} = 1,0$$

wówczas: $v_b = v_{b,0} = 26 \text{ m/s}$

✓ Bazowe ciśnienie prędkości

EN 1991-1-4§ 4.5(1)

gdzie:

$$\rho = 1,25 \text{ kg/m}^3 \text{ (zalecana wartość)}$$

$$\text{Wówczas: } q_b = 0,5 \times 1,25 \times 26^2 = 422,5 \text{ N/m}^2$$

✓ Współczynnik terenu $k_r = 0,19 \left(\frac{z_0}{z_{0,II}} \right)^{0,07}$

EN 1991-1-4§ 4.3.2(1)

Tablica 4.1

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – SZCZYTOWE CIŚNIENIE PRĘDKOŚCI

Teren należy do kategorii III, tak więc:

$$z_0 = 0,3 \text{ m}$$

$$z_{\min} = 5 \text{ m}$$

$$z_{0,II} = 0,05 \text{ m}$$

$$k_r = 0,19 \left(\frac{0,30}{0,05} \right)^{0,07} = 0,215$$

✓ Współczynnik chropowatości

EN 1991-1-4 § 4.3.2(1)

$$c_r(z) = k_r \ln(z/z_0)$$

z - przyjmuje się wartość równą wysokości budynku:

$$z = 8 \text{ m}, \text{ wówczas } c_r(z) = 0,215 \times \ln(8,0/0,3) = 0,706$$

✓ Współczynnik rzeźby terenu

EN 1991-1-4 § 4.3.3(2)

Budynek jest wzniesiony na obszarze podmiejskim, na którym średnie nachylenie terenu od strony nawietrznej jest bardzo małe ($< 3^\circ$), więc:

$$c_o(z) = 1$$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – SZCZYTOWE CIŚNIENIE PRĘDKOŚCI

✓ Współczynnik turbulencji

Wykorzystano zalecaną wartość: $k_1 = 1,0$

EN 1991-1-4§ 4.4(1)

✓ Szczytowe ciśnienie prędkości

(alternatywa dla budynku jednokondygnacyjnego)

$$q_p(z) = c_e(z)q_b$$

gdzie:

$$c_e(z) = \left(1 + \frac{7k_1k_r}{c_0(z)c_r(z)} \right) c_0^2(z)c_r^2(z)$$

EN 1991-1-4§ 4.5(1)

$$c_e(z) = \left(1 + \frac{7 \times 1,0 \times 0,215}{1,0 \times 0,706} \right) \times 1,0^2 \times 0,706^2 = 1,56$$

Wartości współczynnika $C_e(z)$ można wyznaczyć z Tablicy NA.3 z Załącznika krajowego do normy PN-EN 1991-1-4:

W przypadku terenu kategorii III:
$$C_e(z) = 1,9 \left(\frac{z}{10} \right)^{0,26} = 1,9 \left(\frac{8}{10} \right)^{0,26} = 1,79$$

Wartość z Załącznika krajowego jest większa, zatem przyjęto $C_e(z) = 1,79$

wówczas: $q_p(z) = 1,79 \times 422,5 = 756 \text{ N/m}^2$

$q_p(z) = 0,756 \text{ kN/m}^2$ dla $z = 8 \text{ m}$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

Współczynniki ciśnienia zewnętrznego $c_{pe,10}$

Ściany pionowe

1. Parcie wiatru na ścianę szczytową

$$h = 8\text{ m}$$

$b = 32\text{ m}$ (wymiar poprzeczny do kierunku wiatru)

$h < b$, zatem $z_e =$ wysokość odniesienia = $h = 8\text{ m}$

$$d = 60\text{ m}$$

$$h/d = 8/60 = 0,13 \quad (h/d < 0,25)$$

$$2h = 16\text{ m}$$

$e = 16\text{ m}$ (b lub $2h$, zależnie od tego, która wartość jest mniejsza)

$$e < d$$

$$e/5 = 3,2\text{ m}$$

$$4/5 e = 12,8\text{ m}$$

$$d - e = 44\text{ m}$$

EN 1991-1-4

7.2.2 (1)

Rysunek 7.4

EN 1991-1-4

7.2.2 (2)

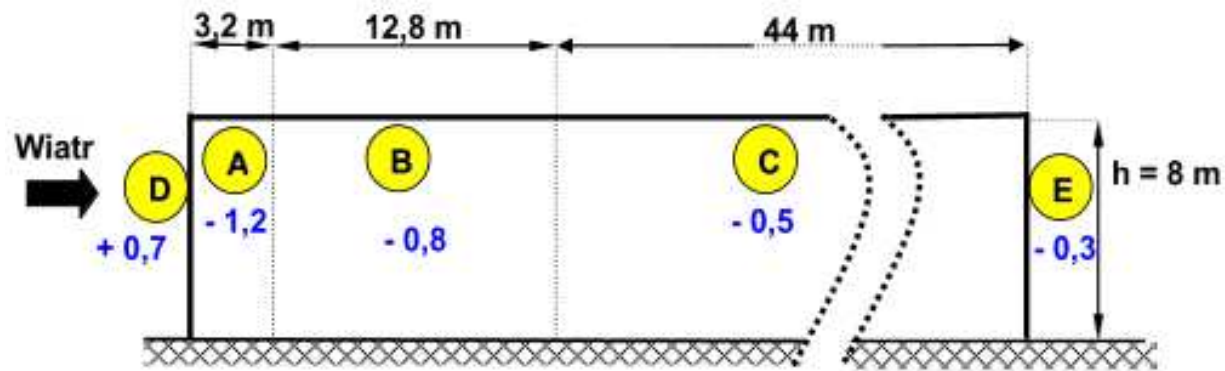
Tablica 7.1

EN 1991-1-4

§ 7.2.2 (1)

Rysunek 7.5

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

Rysunek B.2 Współczynniki $c_{pe,10}$ dla stref A, B, C, D i E przy naporze wiatru na ścianę szczytową

2. Parcie wiatru na dłuższy bok

$$h=8\text{m}$$

$$b = 60 \text{ m (wymiar poprzeczny do kierunku wiatru)}$$

$$h < b, \text{ zatem } z_e = \text{wysokość odniesienia} = h = 8 \text{ m}$$

$$d = 32 \text{ m}$$

$$h/d = 8/32 = 0,25$$

EN 1991-1-4§ 7.2.2(1)

Rysunek 7.4

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

$$2h = 16 \text{ m}$$

$$e = 16 \text{ m (} b \text{ lub } 2h, \text{ zależnie od tego, która wartość jest mniejsza)}$$

$$e < d$$

$$e/5 = 3,2 \text{ m}$$

$$4/5 e = 12,8 \text{ m}$$

$$d - e = 16 \text{ m}$$

EN 1991-1-4

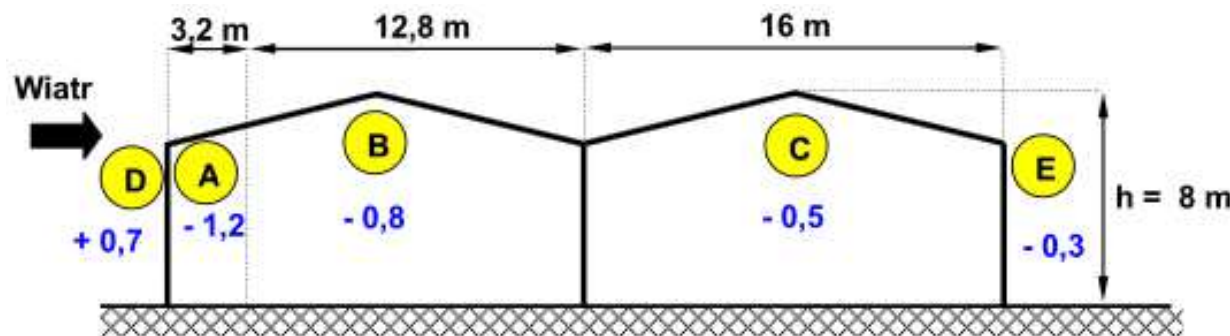
§ 7.2.2(2)

Tablica 7.1

EN 1991-1-4

§ 7.2.2(1)

Rysunek 7.5

Rysunek B.3 Współczynniki $c_{pe,10}$ dla stref A, B, C, D i E przy naporze wiatru na dłuższy bok

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

Dachy

1. Parcie wiatru na ścianę szczytową

Grzbiety dachu równoległe do kierunku wiatru: $\theta = 90^\circ$

EN 1991-1-4

Kąt nachylenia dachu: $\alpha = 14^\circ$

§ 7.2.5(1)

$h = 8$ m

Rysunek 7.8

$b = 32$ m (wymiar poprzeczny do kierunku wiatru)

EN 1991-1-4

Wysokość odniesienia: $z_e = h = 8$ m

§ 7.2.7(3)

$2h = 16$ m

$e = 16$ m (b lub $2h$, zależnie od tego,

EN 1991-1-4

która wartość jest mniejsza)

§ 7.2.5(1)

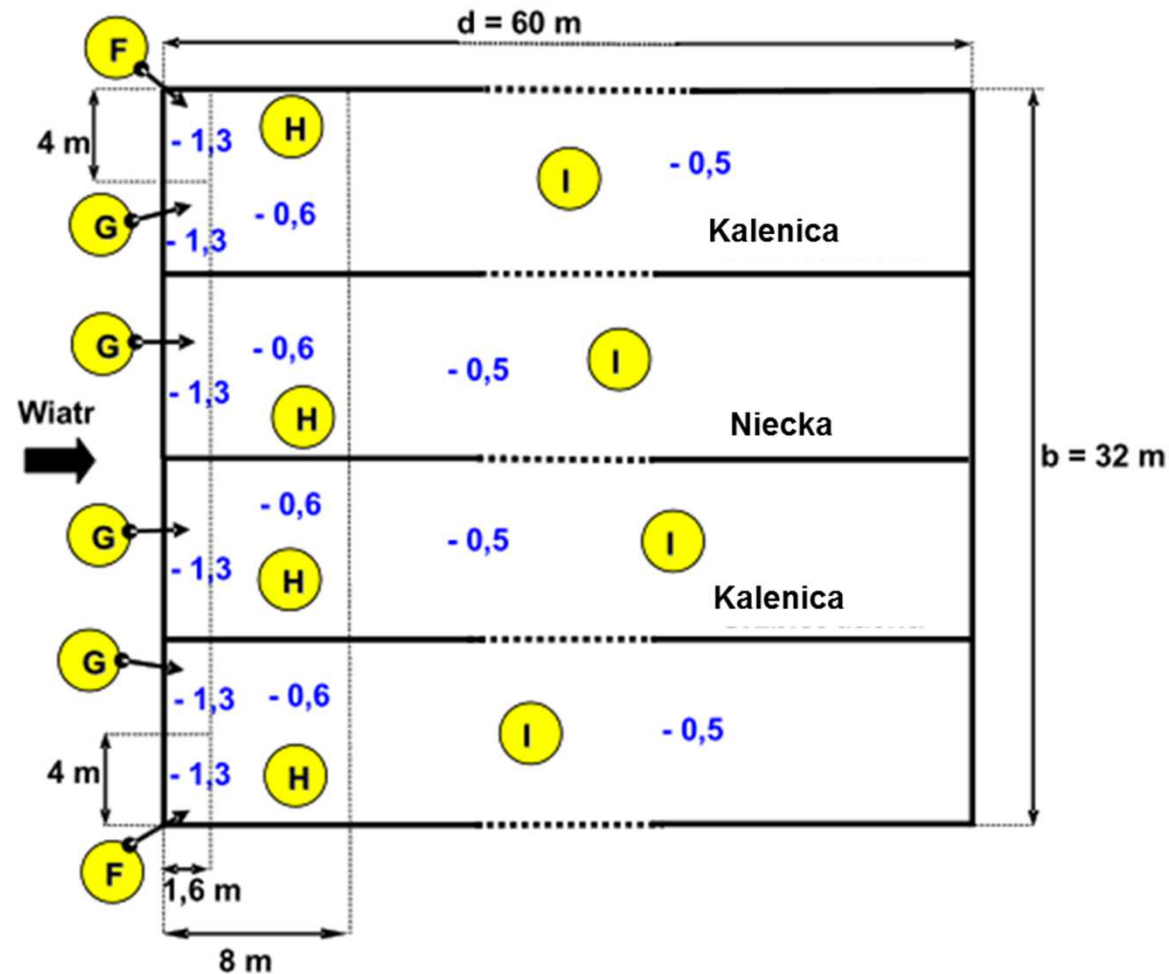
$e/4 = 4$ m

Rysunek 7.8

$e/10 = 1,6$ m

$e/2 = 8$ m

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

Rysunek B.4 Współczynniki $c_{pe,10}$ dla stref F, G, H i I przy naporze wiatru na ścianę szczytową

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

2. Parcie wiatru na dłuższy bok

Grzbiety dachów prostopadłe do kierunku wiatru: $\theta = 0^\circ$

Kąt nachylenia dachu $\alpha = 14^\circ$

EN 1991-1-4

§ 7.2.5(1)

$h = 8\text{ m}$

Rysunek 7.8 i 7.10 c)

$b = 60\text{ m}$ (wymiar poprzeczny do kierunku wiatru)

$h < b$, a więc wysokość odniesienia wynosi: $z_e = h = 8\text{ m}$

$d = 32\text{ m}$

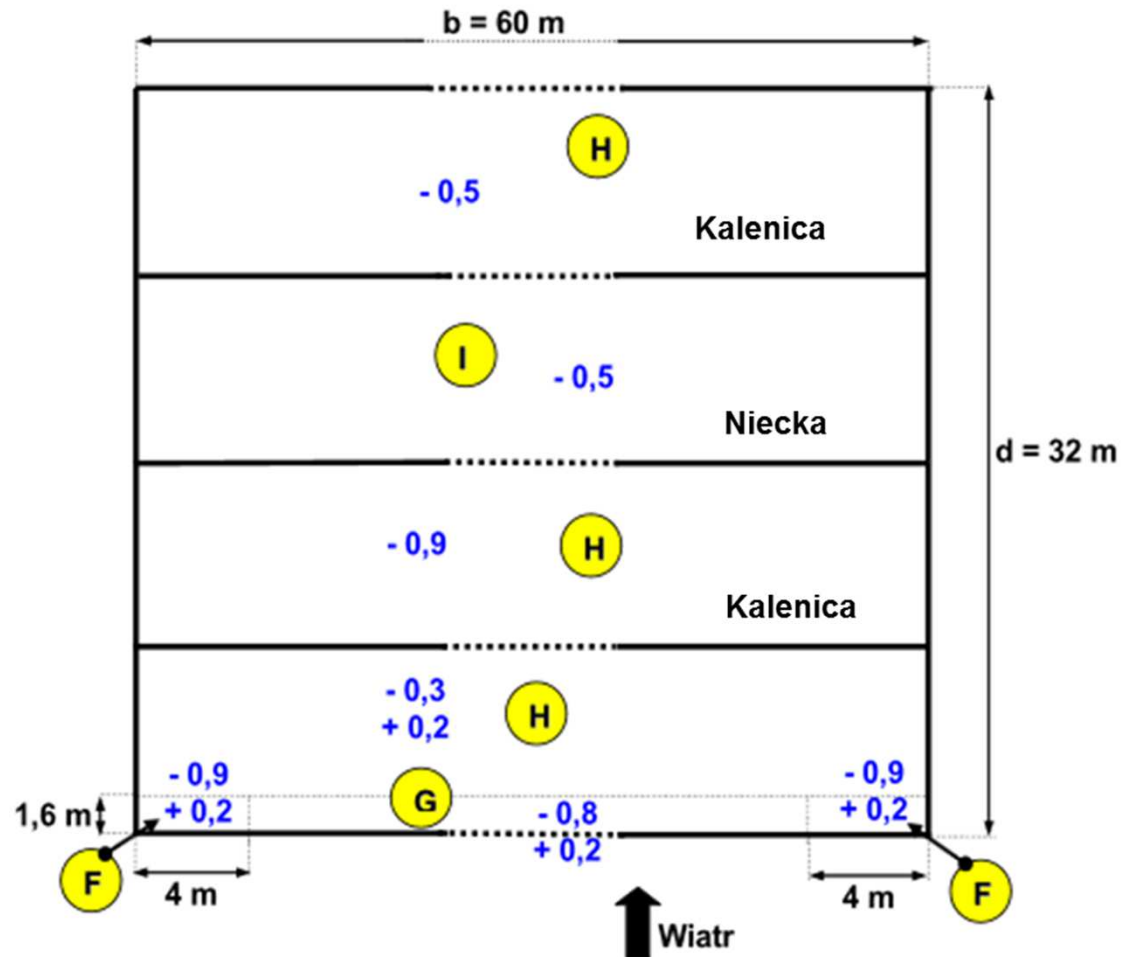
$2h = 16\text{ m}$

$e = 16\text{ m}$ (b lub $2h$, zależnie od tego, która wartość jest mniejsza)

$e/4 = 4\text{ m}$

$e/10 = 1,6\text{ m}$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

Rysunek B.5 Współczynniki $c_{pe,10}$ dla stref F, G, H oraz I przy naporze wiatru na dłuższy bok

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIE

Współczynniki ciśnienia wewnętrznego c_{pi} EN 1991-1-4

Trwała lub przejściowa sytuacja obliczeniowa § 7.2.9(6)

Zakłada się, że podczas silnych wichur drzwi będą zamknięte: § 7.2.9(7)

$$c_{pi} = +0,2$$

oraz $c_{pi} = -0,3$

Wysokość odniesienia dla ciśnienia wewnętrznego: $z_i = z_e = h = 8\text{m}$

Wyjątkowa sytuacja obliczeniowa

- ✓ Drzwi otwierają się na stronę nawietrzną (napór wiatru na ścianę szczytową): ta elewacja jest dominująca a powierzchnia otworów w elewacji dominującej = 3 × powierzchnia otworów w pozostałych elewacjach:

$$c_{pi} = 0,90 c_{pe} \quad \text{EN 1991-1-4} \quad \text{§ 7.2.9(3)}$$

$$c_{pi} = 0,90 \times (+0,7) = +0,63 \quad \text{§ 7.2.9(5)}$$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – SIŁY TARCIA

- ✓ Drzwi otwierają się na stronę zawietrzną (parcie wiatru na dłuższy bok): ta elewacja jest dominująca a powierzchnia otworów w elewacji dominującej = 3 × powierzchnia otworów w pozostałych elewacjach.

Najbardziej niekorzystny przypadek ma miejsce wtedy, gdy otwór znajduje się w strefie, w której wartość $|c_{pe}|$ jest najwyższa (drzwi w całości znajdują się w strefie B).

$$c_{pi} = 0,90 c_{pe}$$

$$c_{pi} = 0,90 \times -0,8 = -0,72$$

EN 1991-1-4

§ 7.2.9(6)

Siły tarcia

Parcie wiatru na ścianę szczytową

Pole powierzchni zewnętrznych równoległych do kierunku wiatru jest obliczane następująco: $60 \times 2 \times (6 + 8,25 \times 2) = 2700 \text{ m}^2$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIE

Pole powierzchni zewnętrznych prostopadłych do kierunku wiatru wynosi: $2 \times 2 \times 16 \times (6 + 1) = 448 \text{ m}^2$

Pole powierzchni zewnętrznych równoległych do kierunku wiatru jest większe niż $4 \times$ pole powierzchni zewnętrznych prostopadłych do kierunku wiatru.

Zatem należy uwzględnić siły tarcia:

$$4 h = 32 \text{ m}$$

$$2 b = 64 \text{ m}$$

$$4h < 2b$$

EN 1991-1-4

§ 5.3(4)

Siły tarcia działają na powierzchni A_{fr} :

EN 1991-1-4

§ 7.5(3)

$$A_{fr} = 2 \times (60 - 32) \times (6 + 8,25 \times 2) = 1260 \text{ m}^2$$

W przypadku powierzchni gładkiej (stal):

$$c_{fr} = 0,01$$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIĘ

Siła tarcia F_{fr} (działająca w kierunku wiatru) wynosi:

$$F_{fr} = c_{fr} q_p(z_e) A_{fr} = (0,01 \times 75,6 \times 1260) 10^{-2} = 9,53 \text{ kN}$$

Parcie wiatru na dłuższy bok

Pole powierzchni zewnętrznych równoległych do kierunku wiatru $< 4 \times$
pole powierzchni zewnętrznych prostopadłych do kierunku wiatru $\Rightarrow$
nie należy uwzględniać sił tarcia

Siły wiatru wywierane na powierzchnie

$$F/A_{ref} = c_s c_d q_p(z_e) c_{pe} - q_p(z_i) c_{pi}$$

wraz z: $c_s c_d = 1$ (wysokość < 15 m)

$$q_p(z_e) = q_p(z_i) = 0,756 \text{ kN/m}^2$$

Na poniższych rysunkach przedstawiono siły wiatru
wywierane na powierzchnie jednostkowe:

$$F/A_{ref} = 0,756 (c_{pe} - c_{pi}) \text{ [kN/m}^2\text{]}$$

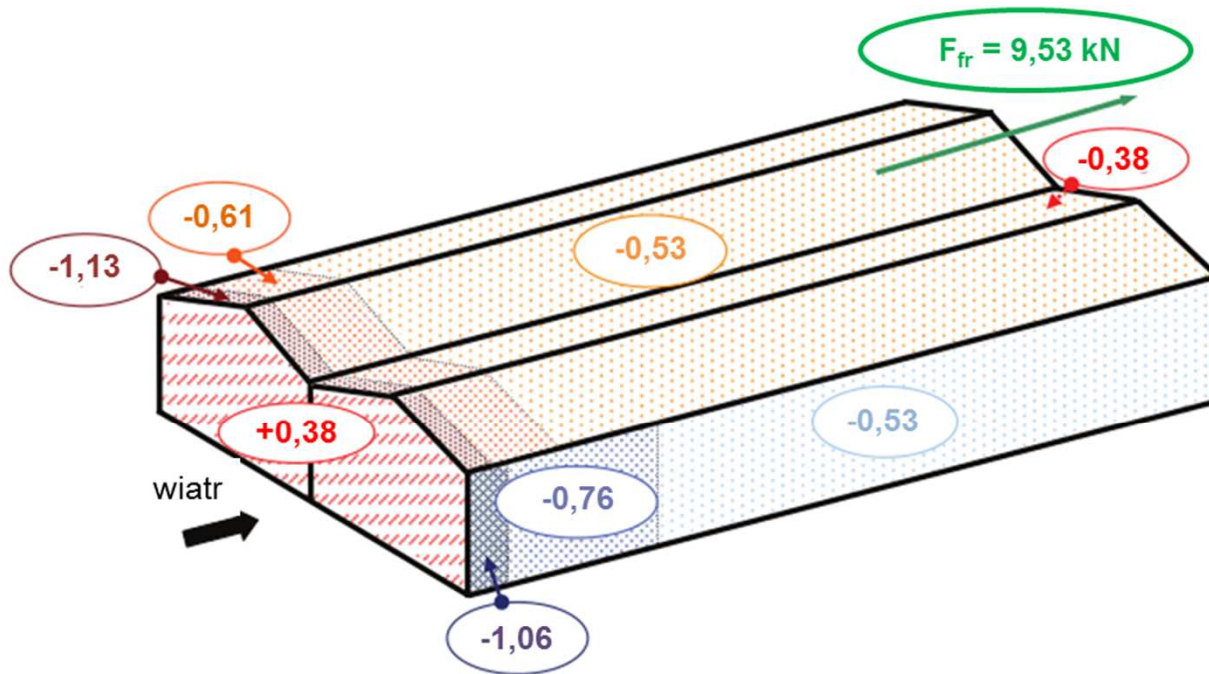
EN 1991-1-4

§ 5.3(4)

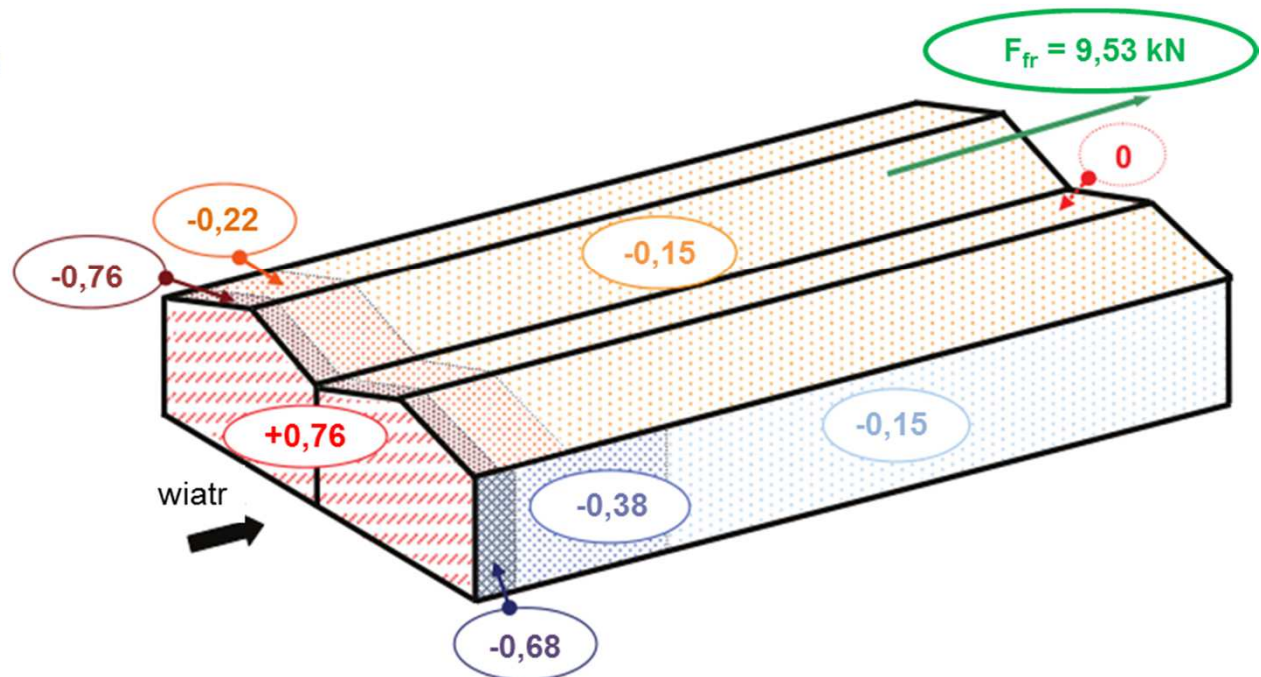
EN 1991-1-4

§ 6.2(1)b)

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIE

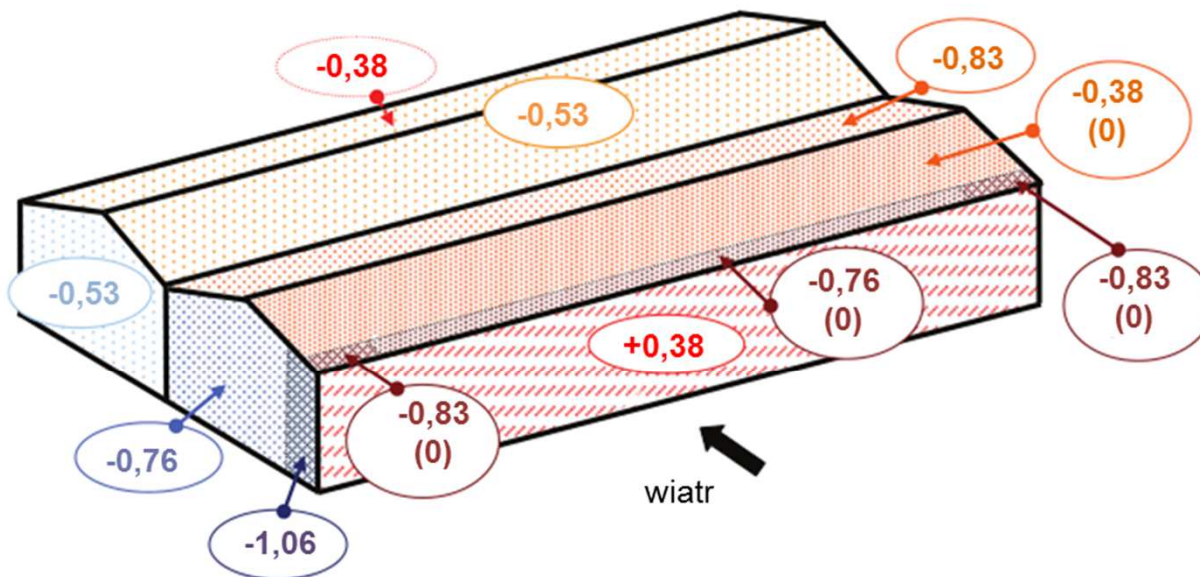

Rysunek B.6
Parcie wiatru na ścianę
szczytową przy $c_{pi} = +0,2$

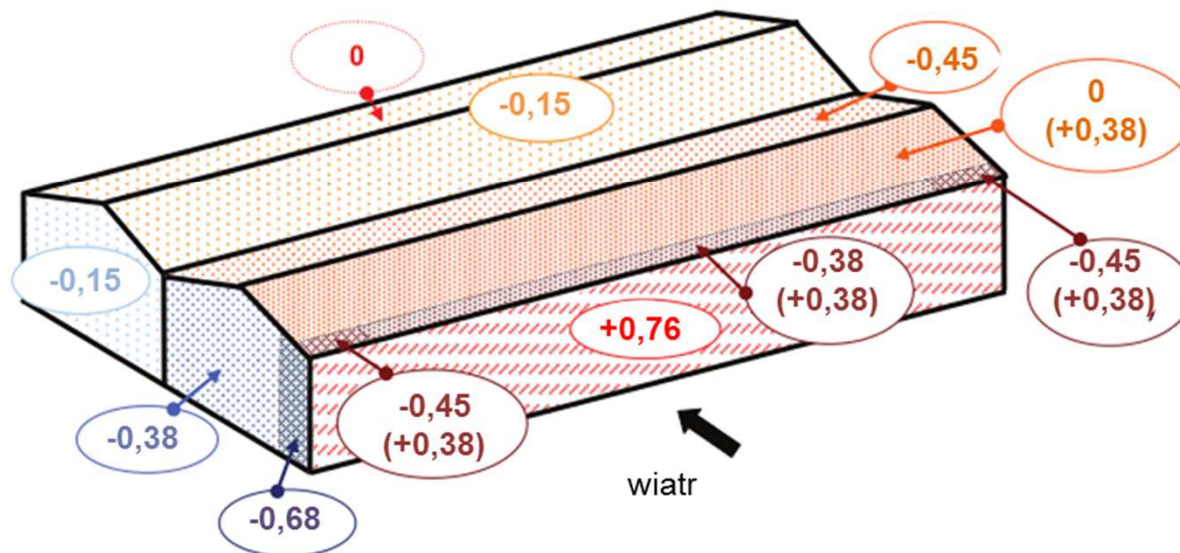

Rysunek B.7
Parcie wiatru na ścianę
szczytową przy $c_{pi} = -0,3$

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIE

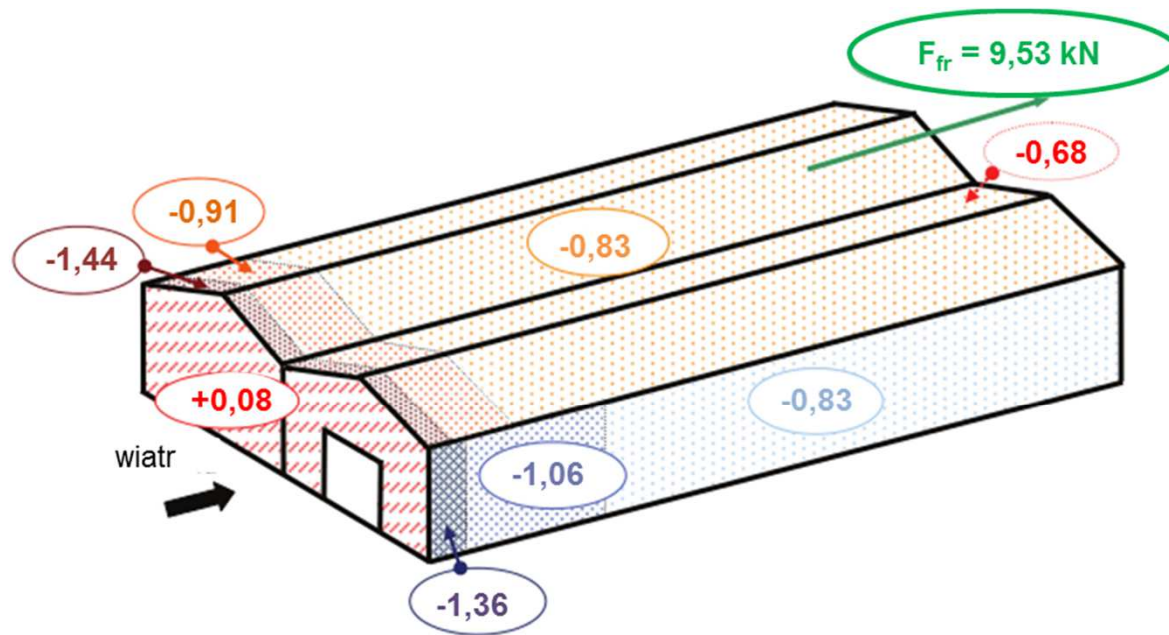
Rysunek B.8
Parcie wiatru na dłuższy bok przy $c_{pi} = +0,2$

Rysunek B.9
Parcie wiatru na dłuższy bok przy $c_{pi} = -0,3$

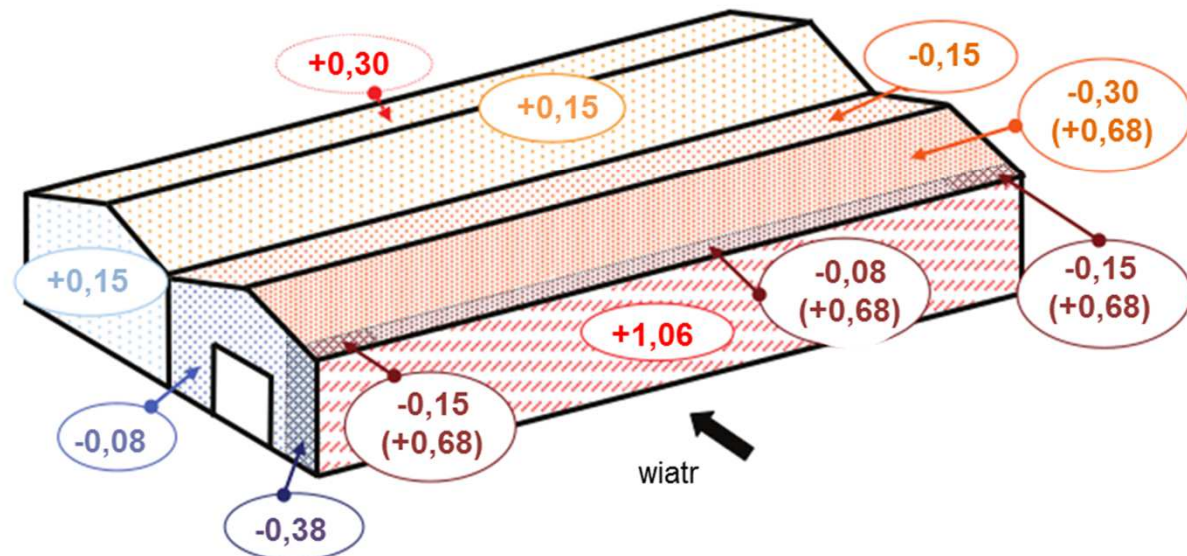

PRZYKŁAD OBLICZENIOWY – CIŚNIENIE WIATRU NA POWIERZCHNIE

Rysunek B.10 Wyjątkowa sytuacja obliczeniowa: drzwi otwierane na stronę nawietrzną (parcie wiatru na ścianę szczytową) przy $c_{pi} = +0,6$

Rysunek B.11
Wyjątkowa sytuacja obliczeniowa: drzwi otwierane na stronę zawietrzną (parcie wiatru na dłuższy bok) przy $c_{pi} = -0,7$

LITERATURA

Program
Uczenie się
przez całe życie

LITERATURA

- EN 1990:2002: Eurokod Podstawy projektowania konstrukcji
- EN 1991-1-1:2002: Eurokod 1 Oddziaływania na konstrukcje. Oddziaływania ogólne. Ciężar objętościowy, ciężar własny, obciążenia użytkowe w budynkach
- EN 1991-1-3:2003: Eurokod 1 Oddziaływania na konstrukcje. Oddziaływania ogólne. Obciążenia śniegiem
- EN 1991-1-4:2005: Eurokod 1 Oddziaływania na konstrukcje. Oddziaływania ogólne. Oddziaływania wiatru
- EN 1991-1-5:2003: Eurokod 1 Oddziaływania na konstrukcje. Oddziaływania ogólne. Oddziaływania termiczne
- EN 1991-3:2006: Eurokod 1 Oddziaływania na konstrukcje. Oddziaływania wywołane dźwignicami i maszynami
- CLAVAUD, D.Exemple de détermination des charges de neige selon l'EN 1991-1-3. Revue Construction Métallique n°2-2007. CTICM.

LITERATURA

- CLAVAUD, D. Exemple de détermination des actions du vent selon l'EN 1991-1-4. Revue Construction Métallique n°1-2008.CTICM.
- EN 1998-1:2004: Eurokod 8 Projektowanie konstrukcji poddanych oddziaływaniom sejsmicznym. Reguły ogólne, oddziaływania sejsmiczne i reguły dla budynków
- Konstrukcje stalowe w Europie
Wielokondygnacyjne konstrukcje stalowe.
Część 3: Oddziaływania
- Konstrukcje stalowe w Europie
Jednokondygnacyjne konstrukcje stalowe.
Część 2: Projekt koncepcyjny

Program Uczenie się przez całe życie

Moduły szkoleniowe SKILLS zostały opracowane przez konsorcjum organizacji, podanych na dole slajdu.
Materiał jest w objęty licencją Creative Commons

Ten projekt został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej.
Publikacje w ramach tego projektu odzwierciedlają jedynie stanowisko ich autorów i Komisja Europejska
nie ponosi odpowiedzialności za umieszczoną w nich zawartość merytoryczną.

